

Cap-104
(11)
LIBRAIRIE - PAPETERIE
JOSEPH GIBERT

1966

*Le romantisme attén
nué (Pothol)*

96 PAGES

P O I T I E R S
7 et 9 rue Gambetta
T O U L O U S E
3 rue du Taur

CLERMONT-FD
42 av. des Etats-Unis
B O R D E A U X
14 rue Duffour-Dubergier

MONTPELLIER
6 rue de l'Université

**N'ATTENDEZ PAS LA RENTRÉE SCOLAIRE
POUR EFFECTUER VOS ACHATS DE LIVRES DE CLASSE**

Notre ORGANISATION assure une VENTE PERMANENTE de 8 à 22 heures mais ne peut complètement éviter l'affluence à certaines heures

RÉCLAMEZ VOTRE LISTE AVANT LES VACANCES

vous profiterez de nos

PRIX D'ÉTÉ

DE MI-JUIN A MI-SEPTEMBRE

10 % de majoration sur la vente de vos livres — 10 % de réduction sur les occasions de votre liste et 10 % sur la papeterie. C'est en été que vous trouverez les OCCASIONS LES PLUS NOMBREUSES

LIBRAIRIE CLASSIQUE JOSEPH GIBERT

**S'IL NE VOUS A PAS ÉTÉ POSSIBLE DE VENIR EN ÉTÉ
VOUS AVEZ ENCORE LA POSSIBILITÉ D'UTILISER AU MAXIMUM
NOTRE**

ORGANISATION DE RENTRÉE

OUVERTURE DE 8 à 22 H. SANS INTERRUPTION

Venez si possible avant 10 h. ou après 20 h.
et de préférence les Lundi - Mardi - Mercredi et Vendredi.
Attendez si possible la 2e quinzaine d'Octobre pour
demander les derniers livres exigés par les professeurs.

*Dans tous les cas utilisez LES LISTES DE LIVRES
imprimées par la maison.*

LIBRAIRIE CLASSIQUE JOSEPH GIBERT

ÉLÈVES DE TOUS ENSEIGNEMENTS

- ENSEIGNANTS, PARENTS et AUTODIDACTES

de JANVIER à JUIN

**ENEZ VISITER NOS EXPOSITIONS
de LIVRES d'ENSEIGNEMENT**

A PRIX EXCEPTIONNELS

RABAIS : jusqu'à 90 % du PRIX NEUF

EN FRANÇAIS - GREC - LATIN -

ALLEMAND - ANGLAIS - ESPAGNOL - ITALIEN :

- Des livres généraux et des méthodes de perfectionnement.
- Des manuels sur des parties spéciales : verbes et conjugaison, conversation, vocabulaires etc...
- Des dictionnaires et littératures, des textes abrégés ou complets d'Auteurs Classiques, des titres épuisés rares.
- Des cours permettant de travailler seul et des disques pour acquérir une bonne prononciation

EN SCIENCES - GÉOGRAPHIE - HISTOIRE - RÉSUMÉS :

- Un assortiment important qui, complétant le manuel habituel, vous permettra de voir différemment les questions mal comprises ou traitées superficiellement.

**et TOUTE L'ANNÉE, Le PLUS IMPORTANT CHOIX
d'OUVRAGES DE PÉDAGOGIE**

ENTRÉE LIBRE

LIBRAIRIE CLASSIQUE JOSEPH GIBERT

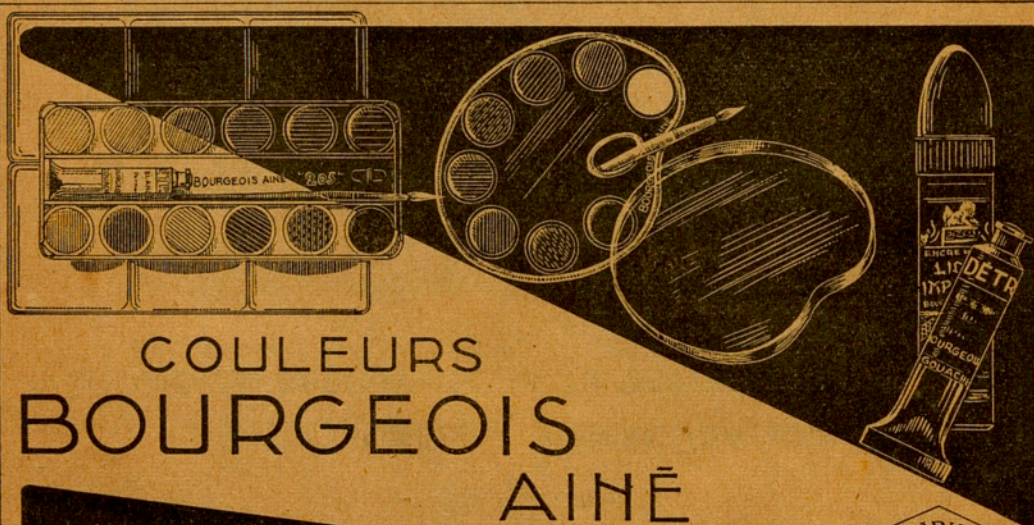
2, rue de l'Ecole de Médecine, Paris 6e (angle : 26, Boulevard St-Michel)

Pour ceux qui ont la santé
un mauvais bonbon est
à supprimer.
Un "Pierrot Gourmand"
est à ordonner...

EN VENTE DANS TOUTES LES BONNES MAISONS
Pour tous vos bonbons, exigez bien le mot
PIERROT devant **GOURMAND**

friandises du
**PIERROT
GOURMAND**
EXIGEZ LE NOM

COULEURS
BOURGEOIS
AINÉ

Flashe

COULEUR
POUR LA DECORATION
GOUACHE INDELEBILE

he'scrit l'edite barceloni femme ayumi
dient-me que el meu person tuie li ha dat el
manuscrit de Beethoven, que en edició cas-
tellana ha protegit Pau Casals.

Ayumi me diu que ~~protegida~~ ^{que} ~~el~~ ~~llibre~~ ^{per}
~~el~~ ~~llibre~~ ^{dit} ~~el~~ ~~llibre~~.

S'un assaig de Francis Thompson: "La sens de
la beauté et le bon sens marquent à 999 Français
sur 1.000."

Hi es que sigui un francès qui ho sigui

Une joie inrationnelle entre dans mon sang comme
un alcool, comme un drogue? Non! comme une
lumière, comme un souffle ~~de~~ de chaleur humaine

à propos des militaires, ayumi resta:

he m pas pas es discursos d'última hora, so
que fa es vençuts: m les institucions i es
costums p.m. lentamente, fan al home merita-
tort de vençuts

Xicofon

un general, acideament, ha d'obeir al gover-
nador. p. castigar, per tot, al governador que
no ha volut manar. p. al general, per que
no ha volut obeir.

Saint Exupéry: Citadelle

Un massa nombre es incapaces que que a-
consequència ocupar es més alt ibet de l'exercit.

Genéral Trachten: L'armée en 1857

Le mot de Clemenceau entre apuete anecdote
exemplar:

Un dia, Foch deia a Clemenceau:

- ara que se ^{generalitzar} ~~propaganda~~ des exercis, al-hi, do-
pene des dits exercis i no del Govern francès.

Clemenceau, que havia manat i fer-se veure, el pro-
venia il·luminant:

- Des consells que no declarau oficialment apu-
ta en una de penes car, si ho fessin, des
mismes desgrés es trobarien fent una cura de
repit molt interessant.

agustin no era precisament un Clemenceau. Si ho
hagués estat, la República hi hauria estat
guanyant

"J'assistais, dernièrement à une séance de la Commission
de l'armée, le colonel de Gante était parvenu à s'y faire
entendre: un individu plein de lui-même et plein
d'amour propre. Il a déclaré que nous perdions notre
temps, qu'il était indispensable de réviser le projet de
autoriser l'armée à patate et patate. Ce trainement de la
ne pourrait en un rien de temps le faire proclamer
dictateur. J'estime qu'il faut tenir les militaires
à distance, il est absurde de leur demander conseil."

Le Hys Shremberg qui s'en aida en la seva parol-
la La chute de Paris, publicada en 17.

Hys Shremberg hi veia clar

Ha mort Pierre Louche, ~~autor~~ excel·lent peri-
dista de combat, col·lecta de Le (nouveau) Prochain.

L'haureu conegut a París poc després de la Libé-
ration (sic) i ben, es pot dir moment de conèixer-lo.
ho heu amic meu.

"Un peuple qui ne pourrait être lésé que par tel ou tel homme ne serait pas lésé pour longtemps, même par cet homme et, de plus, ne mériterait pas d'être lésé".
Paroles de l'incorruptible Benjamin Constant

L'estimateur Alain de la, parlant de la peste militaire, en a un autre libre ou la guerre civile:

"J'ai appris que tout pouvoir pense continuellement à se conserver, à s'affirmer, à s'étendre - et de la de France: de la gauche - et que cette passion de puissance est sans doute la cause de tous les maux humains. ... Mais c'est le maître qui devient méchant par l'exercice du pouvoir absolu. Méchant d'abord ~~parce~~ parce qu'il prend ses inférieurs comme instruments et outils. Méchant enfin par la colère, qui lui pète d'estomac".

Ordon. absolu, perçu par n'importe qui, perçu par n'importe qui, perçu par n'importe qui.

libre libre la peste

I: "Ils se voyaient des esprits extraordinaires parce qu'ils s'élevaient à chaque instant des usages ordinaires. Ils se proclamèrent des têtes vides parce que la justice leur paraissait une chose étroite, à chaque crime politique qu'ils commettaient, on les entendait s'écrier: "Nous avons encore une fois sacrifié la ~~France~~ Patrie". Certes, nous en devons être suffisamment convaincus. C'est une patrie bientôt perdue qu'une patrie ainsi sacrifiée chaque jour.

Benjamin Constant: Politique constitutionnelle. De la suspension et de la violation des institutions. Tom I, pp 183-84

II Robespierre, en un discours prononcé à la Convention le 18 décembre de 1791 dit: "Dans les temps de trouble et

de faction, les chefs des armées deviennent des arbitres
du sort de leur pays, et font pencher la balance en faveur de
la partie qu'ils ont embrassée. Si ce sont des Césars ou des Crom-
well, ils s'emparent eux-mêmes de l'autorité. Si ce sont
des courtisans sans caractère, mais pour le bien, mais d'au-
tres tant qu'ils veulent le mal, ils reviennent déposer leur
puissance aux pieds de leur maître, et s'efforcent à se
prendre un pouvoir arbitraire, à condition d'être ses
premiers vassaux.

III: "Jusqu'à lors nous n'avions senti que le despotisme
irrégulier des rois qui marchaient à regret avec des
libertés publiques, ou avec des États païens, et exécu-
tés par les Parlements; mais la France n'avait encore été à
ce grand despotisme qui impose l'ordre sans permettre
d'en discuter les principes. Le français était encheî-
né, la France libre."

Chateaubriand: Vie de Bonaparte

Si el pobre abuelo Guipano se pone bueno en vez de
malo, hubiera muerto a las andadas, o sea: hubiera
muerto a vie y herido con Guipote.

Es más que seguro.

afortunadamente: con Guipote hubiera a abuelo Guipano.

¿Qué es abuelo Guipano? Nada.

¿Qué es con Guipote? Todo.

Por del tiempo, que todo ha destruido ~~por~~ del
tiempo que silenciosamente, perfidamente - encubre in-
visible entre el cual no hay posibilidad de liber-
tar - esta la vida espiritual de hombre.

Quien es con Gaston Duchalard, el más actua-
lismo de profesores, profeta el camino de la

seu so bonito la diji a su marido, el mocho de éxito:
- Sólo esto que no tienes ninguna facilidad para los idiomas extranjeros.

En total son, contextos' el marido: "¡Gracias a Dios!"

A Montgomery, ciutat del tristament vil·libre ~~del~~
estat d'Alabama, hi ha hagut gran pressió inicial,
permettable per a denunciar - i denunciar-ne la prai-
ticia - d'un petit llibre per a infants de l'escripta
Garth Williams: The Rabbit's Wedding.

¿Per què? Perquè s'hi conta el casament d'un
conill blanc amb un conill negre.

Quina mentalitat de femella!

Ajans, malgrat esser home molt culte i, per tot, de
universes i diverses lectures, tal vegada no coneixia ~~el~~ el
llibre d'un francès poc conegut sobre els francesos:
Louis Faur, nat el 1868, revolucionari del socialisme i mort el
1914, claudicació del socialisme alemany. Es tracta d'un
llibre de text. L'època contemporània (classe de pre-
mière) fent escriu en la pàg. 32: "A la suite des fric-
tions de fin 1868, Serge s'est écrit: "je ne crois plus
à une République qui commence par tirer sur un protes-
tant".
I, ajans no devia conèixer aquest llibre de fe-
mella.

(Val a dir que, proclamada el 14 d'abril, el
~~proclama~~ ~~la~~ primer de maig, a Barcelona, el
"proletariat" es llançava a una acció de destruc-
ció, injustificada i perillosa que no seria per
a obrir es ulls a les dretes ~~que~~ que el 36 es llan-
çaria a l'assalt de la República.)

~~La Rosa K...~~

~~"A l'...~~

L'Espagne a "France observateur".

Espagne : Le poids du Vatican

Les polémiques se déchainent dans les milieux catholiques espagnols à la suite de la déclaration télévisée du cardinal Bueno y Monreal, en faveur de la liberté religieuse.

Après avoir souligné que « la pensée humaine actuelle » juge « indispensable » la liberté de conscience, le prélat a déclaré : « L'Eglise, reconnaissant la dignité personnelle de l'homme et respectant la conscience de tous les hommes, veut que tous soient libres de professer, de pratiquer et de répandre leurs religions respectives. »

Ces paroles inattendues ont été prononcées par un homme qui n'a pas la réputation de parler à la légère. Président de la Commission espagnole au Concile, le cardinal Bueno y Monreal est, en effet, considéré comme le futur archevêque-primat (le primate actuel est âgé de 90 ans). Sa déclaration reflète donc le point de vue officiel de l'Eglise d'Espagne. Point de vue conforme aux instructions du Vatican.

Mais cette thèse, à laquelle tous les prélats sont obligés de se ranger, en apparence, est combattue en secret par les intégristes. Aussi le statut libéral, octroyé le 10 septembre dernier aux « non-catholiques » a-t-il été mis en sommeil à la suite d'une intrigue assez obscure.

Ce statut a été élaboré par le ministre des Affaires étrangères, M. Castiella, en vue de satisfaire les puissances anglo-saxonnes. Les trente mille protestants seront, en effet, les principaux bénéficiaires de cette nouvelle législation. Mais, vingt jours plus tard, le gouvernement ajournait l'application du statut sur les instances de l'amiral Carrero Blanco, éminence grise de Franco depuis vingt-cinq ans et membre de l'Opus Dei.

La déclaration du cardinal Bueno y Monreal montre que la tendance « vaticaniste » est bien décidée à imposer sans retard sa thèse libérale.

Mirages :

*Même tard. Tan tard com l'abat Escame.
Per val mes tard q me mai.*

De Paul Valéry:

"L'histoire est le produit le plus dangereux que la chimie de l'intellect ait élaboré. Ses propriétés sont bien connues: il fait vivre, il enivre les peuples, leur super-
dit de faux souvenirs, exagère leurs réflexes, entretient
leurs vieilles plaies, les tourmente dans leur repos, les
conduit ~~aux~~ ^{au} délires des grandeurs, ou au celui de la
persécution, et rend les nations amères, insupportables et criminelles".

C'est-à-dire que les es peuples, libérés et privés, s'appren-
nent de nouvelles apertures, paroles

De Renan:

Le perfectionnement des armes, en effet, mène à l'
inverse de la démocratie

Epit - alternant la lecture, on s'empare fait - La
grande peur des bien pensants, de Renan, que on les indif-
fère i on les fait d'histories pers que, malgré tout, on
on les fait perdre et par effet que tient à Renan.
Jusqu'à Zola, Francis Hall, L'opéra de Tiers Villard,
et Camp de l'ordre par - par à Rome (1901), de la his-
torien de l'art romain et de l'œuvre de l'œuvre de
Vienne, les Mémoires de l'abbé Huet

Quin cartella el que el gran catalanista Renan Huet es-
crin al catalanista "Sertius"

Protégir - apudat, estimat - l'homme contre el homme. O
signi: entra el roman.

Les tres langues más ~~ant~~ antiques del món - la
sumeriana, l'egipcia i la xinesa - després de
indianisme, d'ibèria representant objectes ^{concrets} ~~concrets~~
sindes. Cap d'aquestes langues ha pogut fer-se

est à l'histoire de la guerre civile et ses menues fantaisies.

"Le Paris qui se bat se bat pour commander demain
non pour le pouvoir mais pour la justice, non pour
la politique mais pour la morale. non pour la
domination du pays mais pour sa grandeur
de l'amie Camille à Combar
des 26 et 27 août de 1914.

D'ailleurs Camille: L'été les biens avec une terre, son
amour pour quelques hommes. L'été qui il est tou-
jours un bien où le cœur trouve son accord, vi-
vi déjà beaucoup de certitudes pour une seule vie
d'homme.

Le monde où je vis une république, mais je me sens
solitaire des hommes qui souffrent.
J'installe une lucidité sur un lieu de ce qui de ma-
jorité à l'homme devant ce qui s'écroule et une
liberté, une révolte et une passion se rejoignent a-
lors dans cette tension, cette clairvoyance et cette
répétition d'insistance.

... (mes révoltes) elles furent presque toujours, je crois
pouvoir le dire sans tricher, des révoltes pour tout et
pour que la vie de tous soit élevée dans la lumière.

He nequit masquer en la sincérité et la rectitude de
l'homme et m'a fait masquer mal être et m'a à la
bestialité, la positivité et la banderole de l'homme.

Malgré l'ampleur de ces questions, que mon cœur
a vu venir d'un de ces - Antoine Beuchaud, Delmas,
Fédéric, Adrien Rothland, Lemaire, Thérèse, Joffe et
Nicolas Guillemin, Jean Camille, Miguel Angel Asturias,
Paul Heredia, Rudolf Krieger, Rudolf Krieger... - Carlo
dans ses lettres m'a été.

x ~~Don~~ Chaque fois qu'on essaye de s'expliquer, on a l'air de vouloir se justifier, parce qu'on a été jugé, deux Camus

De Camus, born as he had said, eyes were hollow & profound. Les yeux belles, les yeux profondes des traîtres Jean Guichennet. "Il y avait en lui une sorte de dains froids, une pureté éclatante, une fièvre de dignité. Il craignait plus que tout que nous nous réinstallions dans la médiocrité."

L'essence de la matière : idée d'après de
Plato, puis chez Kant

[Căruț și eliberare ~~de la~~ ~~prizonierat~~ ~~venezolezilor~~ Paveloanu de
se scrie, de furiș R. mai marean, bon poete vene-
zole. L'expression lui est encore simple et un peu bête.

Una arveja de arena
y una siena de col,
olijista y me te trajera
de un viaje al capitán
ojitos de café tinto
que se bebieron el suen

Pendant sa longue Compagnie, que se sera-t-il pu
savoir :

C'est de l'homme que est partie la terre
along et s'est venue l'enfer

(they have this)

× La forma es la pasión con que con la se agita
por las cosas del idioma. (Huck-gall, Mackintosh,
Mackintosh, ^{Parta} ~~Parta~~, ~~Parta~~)

Alma Venus, dice ejercicios de la naturaleza

x "Déjame la esperanza!" : dame des-espérament mío
puedo Hernandez

"La femme libertine" dice, de l'estil, José Lopez de Mendez

De la comunicación. El desdoblamiento del tu es auto-
desdoblamiento; análogamente inversa, car el tu, hijo del yo,
es confesión, por un sol.

De Paul Eluard: "Il n'y a pas de salut sur la x",
terre, tant que l'on peut pardonner aux bourreaux."

De Clemenceau: La justice militaire est à la justice de x
que la justice militaire est à la justice

Huell así con una mujer hermosa ^{me!} de ha con-
tar la leyenda de la invención del vino, que ella
hacía un, de infante, contar as vello;

el tiempo de la antigua vicio al de una una
nombrada mar que estaba un enamorado de
un cazador nombrado Lagarto. El cazador, pero, esta-
va enamorado de una otro

En un "Le Monde" - 30 abril 66 - yo un Thant, secre-
taire de l'O.N.U., a déclaré que "la solution du conflict du
Vietnam doit être recherchée en dehors de l'O.N.U."

alors, a quoi, se sert l'O.N.U.?

"Nuestro es nuestro enemigo allá on signa, adue
si un todo terro. Si un un es través a una -
tar: de esta salvaguarda de ha dit, en el pel o, l'ex-
monarquie, l'ex republi, l'ex home José de
Llano, general de un exercit de assassin. El un.

amais, Francis, ne m'aurait pas fait et ~~par~~ ~~don~~
rebut que quatorze autres ~~personnes~~ militaires ont
une éducation usée des décrets, si l'on
ne les. Francis, ne p'aurait la son autorité et sa
me, ne pouvait les lui, sans que l'abbé Guérin,
l'aurait dit: ~~les autres~~ ~~autres~~ ~~autres~~ "li est, pour
refusé les autres."

littes à missionnaires marantés de des latvians et litu-
niens et les jeunes turcs russes en un réseau qui s'inter-
secte, mais que et de cartographe. "Beneit ti-
guia es ranois si a les breches que bien fleurit l'Esan-
geti".

En filosofia, moltes vegades es més difícil comprendre el comentari que l'obra comentada.

El Rousteleire de Lartre em resubla pobre
i equivoce.
f. abaxat.

Filho: Pierre Aubertin François Choderlos de La-
clap. ~~Adaptado para~~ ~~o~~ ~~de~~ De família pobre e nobre
no mundo francês.

Capità d'artilleria (arrivarò a general)

Les amis abans de la presa de la Bastilla
avies de la Quercuini, Choderlos de Laclos et
proposeⁿ d'ecrireⁿ un ouvrage qui retentit encore
sur la terreⁿ ~~grecque~~ et je m'y mis.

J'écris les 175 cartes de les huitons d'argent -
les. ~~175~~ ~~175~~ ~~175~~ l'éditer et durant l'été.
En, de cet seul exemplaire l'exemplaire en plus
autres. En publier-se l'œuvre, l'auteur le pour-
rante un an.

¶ Un any després es aprofit secret del ter-

tot due d'aleant.

(ce qui est siide qui l'a dit (c'est de mensural
que " qui elle succombe ou qui elle triomphe, & est
toujours la minorité qui a fait, de tout temps.
l'histoire universelle "

Un allemand japonais en a dit un refrain de
un pair que, en certe manere i fins a certains,
en semble mult rassurable. Es s'puent: Esperant
la feliciter, reste a dormir"

Lepit, en traduccin francesa, la investigaci3 de la
Renacimiento a Italia de Jakob Burckhardt.

Carlo Solmi: San Giovanni Tenorio o sia il disubito. Pri-
ma edizione: Paparini Firenze. 1754. Commedia di cinque
atti in versi rappresentata per la prima volta in Venezia
il Carnevale dell'anno 1736. Altre edizioni: Pagnoli,
Torino, 1766, la de opere complete per cura del Municipi-
o di Venezia (1926) : la de Mondadori 1955. (Voir actu-
a Farinelli che la dipende de San Giovanni ~~de~~ publicat
al giornale storico di Letteratura italiana, 1876, que San
Giovanni ~~est~~ recollit en alques des livres del F. Cesare et intin
homage a autun quello: Luch, Barcelona. 1936, en el qual
colabora Benedetti (ceci est un essai sobre l'Intero a S. G.
Cicognini e al Comitato di pietra.

Per a historia de la nova vida: l'era insupportable pensar
que al camp de encastriat hi havia amics que ~~est~~
naturalment, pel tot del de l'opiu ~~est~~ eren amics ~~est~~, ad-
huc es que no concieria en l'altres vint mai. I ~~est~~ ~~est~~ ~~est~~
va, et feia l'opiu venir i ~~est~~ i ~~est~~ del opiu ~~est~~.

In una nota preliminare de "L'autore a chi legge" di Carlo Goldoni: "Ma solo ora sarò per l'appunto, che uscì dalla Spagna il Concitato di Pietro, (commedia fortunatissima di Don Pedro Calderon de la Barca (sic) da quale pieno zeppo d'improprietà, d'intemperiezza omiera, e come vedesi tuttora da alcuni Comici Italiani rappresentare, fu in Italia tradotta da Giacinto Andrea (Cognigni) Fiorentino, ed anche da Onofrio Filiberto Napolitano, pochissima differenza essendovi fra queste due traduzioni. (En realidad no se trataba de traducciones propriamente dichas sino de burlescas adaptaciones) Non si è veduto mai tutte scene una continuazione d'apparato ~~popolare~~ popolare per tanti anni ad una scena d'apparizione, come a questo, che che faceva gli stessi Comici maravigliare, a seguire che alcuni di essi, o per semplicità o per ~~una~~ impostura, volevano dire, che un matto tanto col Femminis manteneva il concerto a questa stessa Sticche Commedia (...) e per non perdersi inutilmente a far l'analisi d'una Commedia, che in ogni scena ha la sua porzione di improprietà e d'improprietà, basta per tutte le altre la statua di marmo eretta in pochi momenti, che parla, che commove, che va a casa, che a cena invita, che minaccia, che si vendica, che fa prodigi, e per corona dell'opera, tutti gli attori tutti passano vivi e sani in compagnia del Partecipista a casa del Fucato, e mescolando con la vista il terrore, si attribuiscono i più divertiti, e se ne beffano i miseri miscredenti.

Monsieur de Saint Evremont prendendo il Concitato di Pietro per una tragedia, come in richiedo si è

tazioni che lo ispirano, ma egli si rende con ciò assai più
legno di riva. mostrandoci non aver letto la bellissime Tra-
pedie nostre, (sic) e volendo metter fra queste una sì
stornia Tragicommedia, se qualche cosa più di Comme-
dia piacevoli considerarlo. Finalmente non è che un
originale Spagnuolo tradotto nel nostro idioma, e si vo-
gliamo esaminare il soggetto che contenevasi, e
tuttavia ad udirlo in quella maniera, vedremo esser
il grande uditorio composto di serse, di sercidi, di
fianciulli, di gente bassa, ignorantissimo, che delle
sciecherie si compiace, e appassiti della stoccapazza.
(...) Il celebre autore Francese Moliere (sic) ha ~~manifestato~~
conosciuto che in tal Commedia eraci qualche buon
capitale, e come fatto agli occhi di ~~paradisi~~
parecchia alla Commedia e Italiana e Spagnuola,
autotti anche questa per via, servendoci dell' argo-
mento, e variandola nella condotta.

a fegex, per besteria, ^{ma} mogipateria: "Quello però
che io trovo di condannabile nel di lui Festin di
piere si è l'impudenza eccedente di San Giovanni, es-
presso con parole e con massime che non possono a
meno di un scandalizzare anche gli uomini più
scorretti (...). Anche Tomasso (Ornelio, ponendoli in versi
la Commedia medesima che scrisse ancora Moliere in
prosa, ~~si vede~~ che di lui tratti omniamente osco-
vando, da a seguito nella medesima impietati,
quasi che non si potesse condur la favola senza
una simile stoccapazza.

Io, ad esempio di (come si è notato), compatito mi
sono di maneggiare un tale argomento, non di ridur-
lo a proprietà maggiore, in una sola ora, cioè nel
castigo di San Giovanni, Moliere piuttosto che Calderone

imitando, rebuendomi del prodigi del fulmine per
rendere punite la colpa di un discolo.

articolo per Intulo

Traballem fins (Leopold Infeld i Einstein)
quan la guerra d'Espanya. Einstein comprenia
que del resultat en depenia no tan sols l'ende-
venidor d'Espanya sinó el del món. Retornà a la
va gran joia en dir que vaig involucrar-li que el
diari publicava una gran crítica dels republic-
ans.

- La crítica ven - em digue - m'ha semblat de d'
un angel.

No m'he fet mai retratar amb la mare, ja que t'he estat
molt tan (etern).

x El viure d'home. Han dit que s'ha posat una camisa de
lluna. H.N.

Així, 10 de novembre, Pito m'escriví des de Per-
pinya dient-me que el dia li enterraren a Lluís
Brufau.

Ha estat un cop molt fort per mi, així
des de feia tant anys - trenta, car t'havia conegut
que ~~est~~ al 1936 al front d'Aragó - de Brufau. Molt
fort, car m'he caput sentir la meua angúria
a un moment i plorar i parlar de coses indife-
rents. Com si no passés res. I passava una hora
afegida la mort, que poguegés veure es un bon-
et i paicbé sempre una estofada insuble.

Brufau, el prop passat setembre, havia vi-
gut a l'antora expressament per veure'm i

demonstrant-me la col·laboració per a Unirada,
que reapareixia i del qual ell, Brufau, ja no
venia el segon número.

Aquell dia Brufau em va regalar. Es
trobava malament, opio. ¿ja t'havia vist, feia
un mes, parets restablert, a Canal Plaja!

~~Per això ja t'havia vist, feia un mes, parets restablert, a Canal Plaja!~~ El dol
no es pot compartir-lo amb ningú, es men i no
des aïllat. L'alegria pot donar-la - i la
malta llevar-la - als amics i als indiferents. Per
no el dol, per agut i feixuc que sigui, t'he
de sopir el.

Per a que no veïssin el meu tristat
he posat ~~un~~ al gramfon la IX simfonia de
Beethoven. Era una noció, la més bella, que
dedicava a l'amor mort. ¿~~no~~ ho era una
trampa, per que tenia ot'engany. Com ho ten
totes les oracions.

~~Per això ja t'havia vist, feia un mes, parets restablert, a Canal Plaja!~~
~~no~~ ~~restablert~~ ~~la~~ ~~canal~~ ~~plaja~~

Era una reacció estrepitosa, absurda? No: era
~~per això~~ motiu per a poder dir a Montaner que
la meua amicitia veixia de la música de Beetho-
ven i no de la mort de l'amor.

Sembla que Tennessee Williams - del qual he
em pleia una ~~obra~~ obra: The glass menagerie -
deixa el corrent de la bestialitat, així ho he
dit a un periodista ~~del~~ de les "Newsweek".

Així es veu el diput, més de llor, si hom
pensa que la "bestialitat" li feia guanyar
tres mil dollars cada setmana

gran di de leur amicitat. J en t'en donat Sal-
li, ~~Amthor~~, Valle Inclán, Luis de Tapia, Luis Bel-
lo, Zambor, Federico, Pedro Salinas, Leconte de
Lins, Antonio, ~~de~~ Francis Jourdain, Miguel Angel Astu-
ria, Nicolás Guillén, Jean Richard Bloch, ~~Amthor~~
~~Amthor~~, Diego Canedo, Gabriel Miró, Rafael Barre-
das, Ramón Gómez de la Serna, Maxime Villa, Unamuno,
Romain Rolland, Jean Cocteau, que es, mis que
amic, permi, Antonio Machado, Corpus Barga.

~~J de amicitat i tractat~~ ~~Amthor~~, ~~Amthor~~, ~~Amthor~~,
~~Amthor~~ ~~Amthor~~, ~~Amthor~~ i he conegut i tractat
Wells, Barrie, Chesterton, Thomas i Heinrich Mann,
~~Amthor~~, ~~Amthor~~ Pirandello, John Galsworthy, Heming-
way, Malraux, Proust de Lyonnet, Albert Camus,
Larue, Freud, Stokviski, Alain, Jankélé-
vitch.

he en pue queixat.

La pu conomp d'home i per això es perillós.
La pu abra veint d'home a la malata.

El vi - vius, ~~un pue~~ que en pue sig-
nifica força.

El secret de la vida? Conèixer, que es es-
timar

sig vint i tres anys Pies de la tirandola ja
disputa de omni re sibili.

~~El secret~~ Calia que l'humanisme triomfés
de la eclesiàstica i les amicitat per ella.
C'espera d'una lectura d'Erasme. De d'Erasme
que seria, en un record quin des ~~de~~ Sicily:

Hi ha gent tan devota de la verge, que fimpint do-
nar l'ibol ~~de~~ quan passen el mar, assestantes el
que un altre hi ha posat

a la maria solitaria, en tancar la porta tan-
güem la nit a fora.

¿La nit, perquè de la solitud, s'arranque al
pen de la porta. HN

La nit bluny de ciutat es la solitud de l'home.
L'home, però, es banya de la solitud portant-la
de fantasmes.

Hi ha versos perfectes, tan perfectes que us en
poden ser mèit. Però són versos merts, fets de paraon-
les - com tots es versos, - però sense paraules, privats
de paraules, talment com si aquesta privació fos
un castig:

El poeta n'és bluny, que es com si us hi fos
són versos que us diuen res. ¿Es versos, perquè
diguin poesia han de dir.

Com diuen, ~~diuen~~ es que acaba de llegir el seu
poeta que us coneixia, Jordi Pere Cerdà, ~~per~~ i
que ja es amic meu.

Com el poeta hi és, són versos que encara que
diguin altres coses, i les diuen noblement, sobria-
ment, ens diuen càlides paraules que ens re-
tornen al caliu humà: Amic. Vins. Entre.
Són in la me. ~~apropat~~ apropat al foc.

Ben agraït per de vi. Repro. Sónia fari hi.

Deia Eugeni d'Ort quan ja era Eugeni i fran-

quista: "Figúrate que me entusiasma demasiado, era ya mucho psicólogo... te dice que te asombró la realidad española. ¡Y como la estufa mal encendida y humea al hombre que no ha tenido suerte para levantarse del lecho y abrir la ventana."

Pobre D'Arg, pobre hombre. A él la realidad española, que era la del franquismo, no podía asustarlo. ¡Y le hubiera tan bien!

"¿Quién sentenció a morir la primavera?" es pregunta de Rafael Alberti.

Más que l'ombra d'ella, ombra del meu pensar en ella, tan estimada i morta fa tant anys.

ho pot haver-hi humorisme ^{gratuit} ~~exempt~~. L'humorisme es fill del dolor i de la carrega del no creure en res.

El traditum vitae, que es tristesa de viure, en el text es qui obre la porta a la tristesa.

Li d'humorisme es exemptisme, i en pot haver-hi l'humorista catòlic?

L'humorisme perfecte no es possible sense un fons de tendresa.

Ara, 18 de juliol, data gloriosa de la història del crim, rebu de Barcelona aquesta nota:

"La l'arxiv de la ciutat de Barcelona i de la seva Biblioteca han estat criticades per ordre de les autoritats franquistes les fitxes de les obres que faime univocistes havia escrit quan era comenista del Bloc obrer Camperdi. De fets a sol-

lent, Ha haït malin? etc. L'ex-secretari del Comitè de milícies antifeixistes (1936-1939) avui protegit del ministre Fraga Friarue, publica articles a la premsa nordamericana dient que, des que hi ha el general Franco, a Espanya hiigues el poble amb ideogonistes, que ell (Miravittles) es considera "tres veges exposat", que Catalunya ha de reconèixer que es va equivocar i, fent la pau amb Espanya, abandonar tota idea de reivindicació autonòmica i posar-se a treballar per la grandesa peninsular. Mentre hi ha imponents de la Caixa de Pensiones que esperen tenir un pis des que aquest organisme construeix, per premiar la col·laboració tan franca d'aquest element (Miravittles), don Benigne Viñeta i Pla, ex-alcalde de Barcelona i ex-ambaixador del general Franco a París, li ha fet donar, tot just arribat d'Amèrica, un pis a l'avinguda de la Infanta Carlota 44.

(on que començava estar hi amb totum, Miravittles, ex cap de Premsa i Propaganda de la Generalitat de Catalunya (1936-1939) que va parlar a l'altura de Llibre, venint d'Amèrica, envià un telegrama de salutació a l'on franc de Rabón, a Tortosa.

Quin fastig fa aquest poc ampurdanès, que tura com ~~la~~ el seu domini les aigües brutes! I quin fastig deu fer a l'hora el franquista que el paguen, per poca vergonya que tingui!

Avui he recordat aquesta epila, vinda a allampig:
ja vèiem les regatres
de cap de les Castelles,

murti da handre / sin diners
y unidas las costuras.

x Hom veix cada dia una mica, adhue en es
nostres anys ultims de vida, al revés de com alguns
creuen que hom una cada dia una mica.

La de morir es teoria de esbart. } de pan-
dus.

x La vida! La vida es ferla un passat durant
l'acció per a poder recordar-lo després durant
se ~~esta~~ in-acció.

[Legit el teatre d'O'Neill, que em semblen, com el
de Strindberg, el de Durrenmat i el de Toller, més rev-
olucionari, més noblement revolucionari - capítol, com se con-
ple, The Hairy Ape, The End of the Road - que es de
Jones, Beckett, Pinter i companyia.

(Cada dia m'interessa més Marcel, ^{Pagnol,} que el pe-
dre Wajser, a Viena, em deia que era un geni. Molt
poc tipogràfic i la biologia intel·lectual, com autèntic drama-
tic, es un orga ~~completament~~ comercial. (a l'istè Marcel
el, Richard, li ha parlat el mateix malgrat feia de la ter-
ne, La bella marinière i Fouquier)

Parrrament, ho s'afirma - "maïster dixit" - que
La màster de paper, melodrama bonet del bonet fer-
ges onet, es una obra mestra. 19 minuts com fa dir
l'academia des pericaps Thérèse, Henri Ardant,
Pierre Renuit i Claude Faurie ~~et~~ ~~XXXXXX~~ el po-
bre Marcel Pagnol!

He descobert que ~~est~~ ~~XXXXXX~~ ~~XXXX~~ la cara
que es porten preferença es la de bon i la de

pro.

Leguramente per lui de les afinitats electives

Li, es indubtable: las unjeres un engañan, / pero
tambien le engañan ellas tambien!

al Pare Noel, carregat de joguines, una polí-
cia s'apaga ~~mes~~ prenent-lo per un traficant de
marché noir.

(L'assena, naturalmente, s'hauria de
situar als temps idil·lics de guerra civil i l'ètica,
que es interès i es bates engorran)

(l'infant, el Mestre dispreyat de Pare Noel:

- la que es el Pare Noel, té: les jies de la man-
per a pua les verges i perquis comprar joguines
~~per~~ als infants pobres.

(~~Evitar~~ Evitar, sobretot, la univ-
errie - dipensia curricular - que al contrari a
la comedia possession tenir)

Personatges: els pares, la cambra, l'
infant i el Mestre

(l'axe medià. Medià perquè en ella tot es a
medià: alimentada a medià, instruída a medià,
buena a medià y a medià mala.

El perdón es siempre humillante y tarde o tem-
prano se acaba por volar al que ha tenido
alps y no perdonadors.

Una cosa es que se viva con uno, que es lo

lomo, y sta que se van de uno, que es lo
ridículo.

- Cada bocado que tomo le me ~~interpone~~ atrae.
- Le he de atravesar muy adentro porque no puedo de tragar.

Jules Valles, en la primera part de la trilogia
famous Vingtres, diu: "Una paraula! / l'hi pense" si
me tinc plus de dix fois en face de mon com-
mune presque."

Tan bon ~~de~~ ^{de} mater-te, us, pers val a dir
que el pre - que hauries volgut aprendre com el
piens: de esp i colla, i us has pogut aprendre mi
l'un mi l'altre - ~~nan~~ ^{nan} ~~de~~ ^{de} ~~la~~ ^{la} ~~costa~~ ^{costa} ~~met~~ ^{met} ~~en-~~
rabiades.

~~Esta se trata de~~ - Esta empezado con
gran entusiasmo en una de mis.

- In luna de miel z scala de marindar!
- Pus pa eu.

Le cinis est une tolérance et il se procure
que tous soient bien pour être une meje.

El dicho "Vaya por caliente" es en el fondo
un mal negocio.

x Parlar sempre hi de la gent, car fent-ho a-
xi - "que es tò! que es emeta! que es treballa-
da!" es possible que no ens enduguem fets quedat
totalment.

Tr consisteix en representar bé i sense apun-
tada el paper que ens ha donat la vida.

"Hoy en la escuela el heterodoxo por excelencia, al a-
menigo pis e implacable del catolicismo es Galdós".
això és així - en el volum III de la Història de
los heterodoxos españoles - heresiarchs menéndez i Pe-
layo, amic personal de Galdós.

L'actitud de menéndez i Pelayo no és correcta
amb amic ni intel·ligent crític. Galdós no és e-
nemic del catolicisme, però si ho fos no hauria es-
crit novel·les com angel Guerra, hazardin i Holmes.
Galdós fou enemic del clericalisme, ~~no~~ i menéndez
Pelayo, més que catòlic, més que cristià, era
~~no~~ clerical.

Llegida la Correspondencia de Píen.

Una vida francesa (Per a una novel·la o
per a afegir a la ja escrita: Les inquietuds de
Lucien Auban i fer-la, com cal, més forç).

Moussier, "Vendredi", la senyora, la mare i la
"guarida".

El matrimoni Laffont, el duaner forçat i
la vida amoral.

El casament del coix i la vida del matri-
moni.

El Faidoux.

El capellà Taillefer.

El Galy.

La manca de les set criatures - les faien
per trucar les abstraccions - una d'elles amb el
bress ple de llet.

El camí, La vida del camí. El camí de la vida
que hi ha al camí no es res. L'has fet, en arta de
tracció animal, en tren, en auto, en aerò. El fet
en bars, de calaix a forner, - atment desagradis-
no compte.

Mi compte, en el fons, el vehicle. Mi compte el
camí.

abans la lluita era més brutal i salvatge,
o sigui: més clara i lleial. Els principis, les
regles no comptaven: els comptava la llei del
més fort, del més bestia brut i, vulgari i no
volgari, doncs s'hi havia de resignar.

avui, més civilitzats, tenim el ~~fort~~ Inter-
nacional, la democràcia, la premsa, la ràdio, la llibertat
de premsa i guien el més fort per una salvatja-
da doncs convoca una Conferència Internacional que,
amb molta retòrica, dona la raó al feble i, per
això de s'orde, deixa fer al més fort.

Per a Historia de la meua vida i es meus fan-
tagmes, en el darrer volum:

La meua és devia a part de la meua per
a empeny al-te les meravelles de la vida. Sempre,
adher y quan eres sol i lluny senties el caliu de
la meua bona en la terra.

J'he artaves tan meravellat, segues tan segur
d'aquell opit que no t'astoraves que un dia
la meua de la meua et t'havia oblidat per cam-
pra i que, ~~ja no~~ sense la meua bona, ja sempre
més certoses et.

La fulla seca d'un conicine marit.

Hi ha mitj tan estel·lades que fan pensar
que hi ha ball al cel.

El estel son el confetti del ball

HN

Un "fait divers" i les conseqüències del "fait di-
vers. En un accident d'automòbil anterior, un sen-
yor, fill d'una senyora sempre meua, que ve-
nia de tocar amb la senyora agnès en la no-
ta i guina festa de no hi guina proba des auri-
ons. El vent era fort i un petit gar,
~~estel·lades~~ - les sabies tot hom - d'au-
gustava amb tot hom. Aleshores potser fins i tot ho
sabia el marit.

La meua, que té un petit - petit - petit -
villatge i el meu llogar o llogar del tot.

a la vidua, la complicitat d'ha indolentment
amb tanta mitja de panes.

L'infant d'una veïna nostra, en saber-ho,
ha comentat amb relacions:

- Hoi, guina tot! d'algunes bagues tot a
unaltres!

El pare d'aqueix infant es va dir en els
moje, gaudir i al·lucinar.

Per a l'estudi sobre Castor.

Las cosas dichas de una misma cara in-
tes a través de la obra del escritor: en las fa-
cetas de sus libros, facetas lineales y tonales, en
la circunstancia vital y en la temporalidad.

Las arugas de la cara, surcos del tiempo,
arugas de la circunstancia que labran el
tiempo y la aventura - aventura del arte.

La de la meua dona Francisquita, francista es-
panyola, és cert dubte una amistat amorosa. Una
amistat que, íntegrament, puc dir al més alt
~~nivell de l'afecte~~, de tota la vida de tota la vida.

Malgrat això, és un indiscret i tafaner, de
caràcter brut.

Quan Francine entra al meu despatx
de la Facultat i a la meua "sala d'espera"
on fa tant anys que espero - havia fet un
dieu que "de hauria arribar" - es com si hagués
obert una finestra i ~~vegués tot el món~~ entres-
sin tot el cel i tot el blau d'un matí de festa.

(En aquesta ocasió pot convertir en lloc d'
matí de matí *força*.)

(i oï, bon pessa, diu, don Luis; muches oï!))

See - tota un problema, un problema de
pau i uny tenir un - més que viure el tiem-
po, una que està en les possibilitats de mal-
guir, de menar de nostra vida, en nostra
vida; haure que no vida de nostra vida
i es de les agens. Per algo se diu, les que
pueden delectar - que no son todos, ni muchos
menos, nuestro tiempo. ~~El tiempo, no delecta delecta~~
~~delecta~~ i, per haverlo heches nuestro, - nuestro
tiempo: en reservadas mentes, nuestro go- dar-
de tona esencial al tiempo. La una pa-
labra: crearlo, para que nadie en lo robe
y diga que es el tiempo.

Rellegir el pamflet de Steadman Naci-
me el thab expone tan agut - en for

penser en el Lema des articles politiques - i tan re-
vel.

La culpabilitat i quin partit hi fien a Stendhal!

El febrer de 1822, el public del Theatre de la
Porte Saint Martin xintava a Shakespeare (pau
camps després m'aplaudien a mi!) f

El public d'auri, ~~el~~ ~~tot~~ el del Theatre
National l'opulser d'aplaudir.

Es veu es veu que diu que es un public
comunista.

De Stendhal, parlant d'all mateix: "Occu-
pi toute sa vie d'autres travaux, et sans titres
d'aucune espèce pour parler de littérature, si
malgré dui ses idées se revêtent quelquefois
d'apparences tranchantes, c'est que, par ses
peut pour le public, il a voulu les énoncer
clairement et au peu de m." f

(De Racine et Shakespeare)

Madame de Staël, quan era a l'exil: "Le
plus beau ruisseau du monde, c'est le ruisseau
de la rue du Roi"

Stendhal, parlant des critics: "Ces pauvres gens,
impuissants à ~~créer~~ créer, prétendent à l'esprit
et ils n'ont pas d'esprit"

(Racine et Shakespeare)

"Nous étions français, c'est-à-dire ne manquant
pas de vanité, et pleins du désir non de lire Ho-

D'esclusa de mal pagador.

Heut aï la història d'un banquet.
~~seguint pendent~~ En començar la tarda, que
aï, ~~se~~ ara, ja té l'obscuretat d'hivern i a auden-
ra encara tenia un dolc calin ^{estiuenc} ~~estiuenc~~, fran les-
plugat, refugiat des que les les salons tenen més
dignament ~~manera~~ ~~habitat~~ i excel·lent auro de l'Hotel
Mirador. en deia: Els amics et voldem donar
un banquet.

Et mitges estranyes:

- a mi? Per què?
- Per què cretquis: perquè has vingut i té'n
has d'anar i no voldrien que té'n anessis, perquè
tens bona salut, perquè has publicat el Reche-
ven, que m'agrada tant que no, malgrat que no soc
libreter, ja m'ha venut més exemplars que tots
els libreters d'Audorra. Per què dia et sembla
ho? El 2o?
- El que cretquis.
- Bona el 2o. a les 1o.
- Del mateix?
- És la nit, home.

Suposant que els amics serien pocs i et preu no
massa per convidar-los als uns de la casa on ving
a tant feliç, Lluís i Angelina. Els pagars. ~~per~~ y
guè? Els pagars que t'estimen i estimes. Els
pagars que prefereixes a molt que fan d'intel-
lectual i no serveixen per a res de bo.

Hi anaren en jeep. Lluís, Angelina i la teua
muller molt mudats. Tu hi vries anar ~~amb~~ la
amb "pescadora i esporolunges" - no es tractava

d'un copari d'amis? - pero et concuerren de
que t'habies de par d'america^{es} habentes i ca-
lata. Feren he, perquè el copari d'amis i
habia concertat en un "copari d'homenatge"
ofert a Lluís Capdevila per uns amics amb motiu
de la publicació del seu llibre Deethusen: d'hi arribó
a anar a la de "pescadros" i espardeyes!

Joaquín Gasplugat havia fet hi de coses: el
menú imprès amb plom, la taula parada com
per una gran solennitat, bons vins, bon plat. I
uns amics dels que esperaves, car en llor
de set o vuit i en més de trenta. Entre els n.
hi havia alguns de Barcelona, una el doctor
Lluís, fill de d'"apa", que ~~no~~ col·loquà amb
tu al Fami d'Aragó.

La reobertura de l'òpera de Viena, ~~per~~ que la
guerra havia demolit en part - es bombardeja,
que tanta destrucció feren a la sala d'òpera dels
musics, esportaren el retrat de Beethoven
fora el 86.

amb Fidelio

De Volery Larbaud: "Pourquoi la partie
de sa famille, que le latin unanime sera, a-t-elle
au parais un nom aussi peu gracieux que "mili-
tes"? Il est vrai que les anglophones ont des
saves, qui veut dire aussi des veaux et
des expagres des pantalons (hic)

I pensar que Volery Larbaud estava
convincent que existia el costell a la perfec-
ció!

L'arce de ~~de~~, son de digestion, una papellona
sense pare conegut; una papellona de l'hospici.

El ci del ~~recorbat~~, que ajuda a ben morir.

El ci de l'oli, que ajuda a viure pel que en ell
hi ha d'esperança.

El ci del peix, que es el ^{que} més aviat embriaga

La medicina preferix la malaltia al reme-
diament

met Frick

Sain Sant Pau, que digui tantes coses belles i profun-
des: Tot al que no veix d'una curació es perd

Nicolas Guillen, que abia volgut presentar al es-
tudiant de la Facultat - un gran llibre que es ven-
reix - acur ha estat a casa. Venia a dir-ny
el seu llibre El tra cantor, que dedicava a Martí

- tu ja en tens un altre. La teua muller no en
tenia cap, i no he volgut que es baralles.

(Nicolas, per com Federico, en dedicar un llibre
hi dilluix a una flor tota la signatura)

Ens hem begut una ampolla de Moriles. ho
he volgut anar-me'n sense donar-ny una abra-
çada.

Després empen el camí de retorn a Cuba,
alliberada temps ha del salpentisme.

Li emat Nicolas Guillen!

Per a comentar - ls. auts alguns versos de

hiedes finides:

El pasado pasado no ha pasado
La nueva vida espera nueva vida...
La aurora es lenta, pero avanza...
... en un pie de vida y muerte
por el momento hoy

Conviendría mucho que se expusiera - es de l'interior i es
de l'exterior - el espíritu, i no los obstáculos que a-
y nestes profundos parados de y nuevos en la
nueva vida se hacen Bente:

"Perder la libertad es
de los días; de las que no la piden, de los días -
des. Quien por vivir queda esclavo, no sabe
que la esclavitud no merece nombre de vida,
y se deja morir de vida de no dejarse
matar. Tenemos por honesto dejarnos morir
de nuestra enfermedad, i y rechazaremos ~~muerte~~
morir de la que tiene nuestra república?
Quien no ~~se~~ ve la herencia que se tiene
el perder la vida por no perder la hon-
ra, no tiene honra ni vida"

También convendría que se agustasen parados
de los días i es francos

Un i a andorra es gobierno d'interior, d'exte-
rior. (Malgrat que un any, a andorra la
Vella, hi havia tres camells, i temps curra,
disseminada, hi havia una pirata a l'altre)
Generalment, les besties y el home van a
andorra son d'una altra mena.

L'is que he vist, andorra per la carre-

tera. L'acompanyava un home d'edat indefinible, amb cara de fam i vestit molt pobrement: un pantaló de dril, una americana espiatxada, unes sabates rebentades, una gorra de drap, desformada i preixosa. Duia un carró a l'esquena, talment com un gep, i una ~~valleta~~ aldrapa a la ma. A l'altra, un bastó.

L'is, de tan en tan, es posava d'empent - amb la mateixa facilitat perquè era vell - i ballava.

L'home m'ha dit que ell i l'is ja feia anys que anaven fins; que eren dos amics i havien decidit no separar-se mai; que l'is era "molt bon vi" i es deia Patrici.

"Qui ne peut écrire la vie d'un homme que lui-même. La manière d'être intérieure, la véritable vie n'est connue que de lui; mais en l'écrivant il la déguise; sous le nom de sa vie, il fait ~~son~~ son apologie; il se montre comme il veut être."

Von parades de Roussau es el manuscrit de les confessions que hem conservat a l'hotel. (apunt pag. meut, però, no figura a l'edició definitiva)

Tena alba com l'altre. Ten capvespre com de mel. O de sofre. ~~altre~~

O de fel, o de sang, que ~~anuncia~~ anuncia ~~el~~ canvi de temps.

Fa molt temps que esperem el canvi de temps.

He llegit unes memòries de Ferrán (anyaneres: de París, el fel i la mel. Una carrinolada, escri-

ta en un encuerat i curdi astil de "usual-
lisme": (anyameres s'hi vol presentar com un
centimental, era que a mi, que l'he conegut a
fons, en fa molta gracia.) molt fastig.

Malgrat el tò centimental i curdior, mal-
grat d'encuerada - i falsa - bronhonia, corint el
veritable (anyameres s'oblida del bra mi que
inutilment vol fer - nos creure que es i li coneix el
parrac de la carta i se'ns mostra tal com fou
en realitat: rasteir, fals, bandarot, sense cap
sentit moral.

En veure que s'ha desobert imprudent-
ment, ha acabat d'apartellar amb aquesta exen-
ta de mal pagador: "Tot això que contes es d'una
puerilitat o d'un presenciosisme candorós. És tam-
bé, però, un al·legrem imponderable per aixecar
molt a curt una ànima que ha estat considerada
de la única possible elevació" (Pag. 276)

Ànima de pus, d'extremament i de llot.

Unis avall d'in aquesta era, aquest disparat, del
comitè més protegit que he llegit: "La representa-
ció oficial que ostentava (traballava a la Cam-
bra de Comerç de Tarrassa) en feu frequentar
reis, caps d'estat, ministres..." (Pag. 278)

I per, a fi de l'obra, aquestes notes enter-
nides: "I vingué la revolució seguida de la guerra
civil. La nova actitud fou la d'aquell que, no
habent-se involucrat en les lluites socials ni po-
lítiques - i si yua, a "l'hiuella" i a "La Cam-
pane" fets de terrible menja-burgues i menja-
capellans? - veié passar per davant dels seus

ull i el honor de l'heretombra amb l'esperit per terra,
ra, d'angixa al cor, la vista posada en l'espina i els
fillets, prompte a desafiar tots els perills per ell, preve-
nir de les circumstancies, a talat per nos i defensar
per altres, amb un dubte roent al cervell, la nit
en martiri i el dia en la pauca" (Pag. 279)

Quina víctima angélica, pobre Campamers!

Segons em digué, a Perpinyà, per el mala-
guanyat Josep Queralt, editor de "Proa", Campamers,
sempre cristià i a l'aguant de treure profit de
totes les circumstancies, durant la guerra s'infiltrà
infiltrà - sense cap mena de "dubte roent al cer-
vell" ni cap "angixa al cor" - en un del guin (comi-
té) y ne ténia les oficines a la Traversera de Sabatell,
d'on varen haver-lo de treure per Madrid i per
haver denunciat com ~~passell~~ feixista una mecani-
grafa que refusà les proposicions - "la vista posada en
l'espina i els fillets, prompte a desafiar tots els
perills per ell" - un mossa honeste del Campamers.

Fou per això que hagué de fugir a França, li
ne hagué fugit tal vegada i'havien condemnat a
mort.

Fou també Queralt qui em contà que Ferran
Campamers fou secretari, l'Octubre del 34, del Comitè
de Participació Catalana a la Fira de Toulouse i
fou fruitista el fruit.

De Mollardé, adreçant-la a Mary Laurent:
L'amour qui naît au dessus de la ceinture des -

(1) Queralt em digué el nom, que no recordo

ceux toujours; mais celui qui sait en au-dessous
monte quelquefois

Malgré que, en médecine, on tienne beaucoup
à la science, surtout en ce de Poitiers, car que le
mieux est Dr. Belandier et son style remarquable.

~~Malgré~~ En fin et bon docteur.

En tout cas, si vous voulez un elixir de longue
vie, buvez du vin. Le jus de la vigne est un mé-
dicament et un antiseptique qui prévient beaucoup
de maladies, alors que l'eau est chargée presque
toutes.

D'autre direz: L'homme ne se vit pas, ad-
dure y pour et mort.

Je le vois reculer qui: L'homme ne se vit pas:
lui va

D'ici Flaubert que "un livre de poésie vaut
mieux qu'un chemin de fer"

Ce regard froid - qui se veut froid, est il faut
d'abord surmonter certain dégoût ténace sur un
monde malade.

"Reverberations de malpian-te", de la et de la pro-
ble médical. W. Martin, nous en a recueilli ^{mai}.

Mais ces enseignements en ce que la science
est suicidaire en signe bête.

Entendu, pour d'aller sempre le et. L'uni-
versité i université. Revue médicale. Libération
de

Les may, el cap i el cor encara no han envellit del tot.

En terreny de la manca, és que, per vells i per malalts, mai no surten al carrer, es diuen "maldichs en casa".

Fer-se vell sempre estudiant es la millor manera de no veure gaire aut feim vells.
i d'insies.

Viure es més viure, deia Nietzsche.
ho oblidar es veure, d'un pintor de tanta senyalar.

Von digne del llibre.

Molt les hípies, si arriben a ser qualcun no passen d'algú.

Es de can uafol, des d'ollet a fruits bons en olivera sereu.

- La veu unaltre, i unaltre,
aun on es ella?
- Fe calia ella venir
a unaltre, unaltre.

(Per a la mare)

Si es fútil encara, comentando el paan
libre de unamens: "... a quel oprimido el ve-
in en las páginas de la Vida de Don Quixote?
lauché, el libro que me encanta más de amor."

¿ este lo dice un discípulo de Huacumán, - que es
lo dejó - sino un discípulo de Ortega, autor de una es-
tancia muy dubitativa, profunda acerca de Huacumán. Lo
dice un discípulo de Ortega, el de las meditaciones
del Quixote, libro por también, claro está, debemos
tener muy en cuenta.

Autor libro, el de Huacumán y el de Ortega, la Vida
de Don Quixote y Sancho - cuando se trata del carac-
ter masculino, el Don es siempre un magisculo,
un Don magisculo y impar - y las meditaciones son
otras de suma importancia para todos los que saben
algo de lo que lo Quixote llama una intelec-
tual. Dicha importancia no radica en que ambos
libros tratan al mismo tema sino en la potencia
la personalidad de uno y otros tratadistas.

Don los libros muy dispares en lo que
Don Quixote es visto desde ángulos y en perspec-
tivas diferentes. Por eso es precisamente de mala-
da y no puede aplicarse al ensayo de Huacumán
pero sí al de Ortega. Ortega - es obviamente un
actitud de expectativa - se sitúa ante el caballo
y lo contempla con intensidad de expectativa, con el
una intelectual que no sólo posee las expectativas:
es firme, inteligente, y sensible.

Huacumán es otro libro. Huacumán no se pre-
senta por cierto en Don Quixote - pueda que no se le
vea - sino por sentirlo así, por poseerlo.

Huacumán es quixotesco extraordinariamente, por a-
cción y potencia. Ortega, no.

(Para mi libro de Cervantes)

Reflexión, cuando queremos sólo balancarse, el

Miles Pa Linas de Portugal / de España.

J'espère que tu auras des nouvelles, He au fait,
ça y est et d'Hyacinthe :

"Luisenhas" en nombre (el d. Sr. de Guiriz) y sus obras con abundante prodigio y fama fuera de Portugal... es heven-
ta oscarizar portugueses ilustrados, entre que lo recha-
zan y reniagan de él, reputándole un afrancesado,
un desertado de su patria. ¡, sin embargo, no delapsi-
vate la vestidura a los franceses, ¡cuán hondamente por-
tugues no resulte Sr. de Guiriz! Su descomparado y su
desaliado en portugueses, y portugués es también en he-
do, mas a fl. fe que es bien natural el que sus paivales
exaltaciones perdona los sus deseos, y reasunt.

Y esta es la historia que se repite. Aparte tres razones, ca-
ra es el pueblo que suporta el que uno de sus ingenuos
le venga impuesto de fuera. Toda celebridad, en cualquier
orden que sea, formada y voluntaria fuera de su propia por-
tada - aun no habiendo salido al efecto de ella - es mirada
con cierta desconfianza, con recelo, mal recibida en la co-
munidad por sus paisanos. Parecen decirse: ¿y que ahora nos
resulte una eminencia este hombre o quien otro sea
cual sea, tanto tiempo sin haber impachado seme-
jante uno!...

Entre de las cosas que hay que ver en una ciudad son las muchachas, sin duda alguna...

(L'aria, dis per Remancos au concerto)

... la enigmática y triste curiosa de P. de 9 mei-
20...

... Hoy, sin embargo - en aerio q me ha metido
un aug q se tarda, don hipocrit! - hay una tranqui-
lidad pútrida q me me asusta de veras...

h) puede tener superavaj y una en tiene re-

morts...

Par une partie, toute bruta me pousse triste; et l'homme franchement aigre y gogarda de la vie et se ne pens pas la bruta...

Impet d'Amour, ~~de~~ de la Kayserling est l'expression mis important des del point de vista europeen i, probablement, et mis important des de Soga.

(voir-le et cap les choses les remarque
tant par. Cap. II de la premiere epistole of co-
rinth)

très important par a la mere maniere de
meure a son par et de de Gueens:

Don par, la ma mis meun
de amour et la passion.

(agit al Testament politique de Richelieu: "L'a
pplaudissement est un des grands vices vices qu'un homme
puisse avoir dans les charges publiques, et si l'humili-
ti n'est requise de ceux qui sont destinés à la con-
duite de l'Etat, la modestie leur est tout à fait né-
cessaire, c'est certain que plus un esprit est grand,
moins il est humble - il est quelquefois capable de s'écarter
et de conseil, qualités sans lesquelles ceux qui
ont à qui la nature a donné plus de lumières,
sont peu propres au gouvernement.

Sans la modestie, les grands esprits sont et ama-
teurs de leurs opinions qu'ils constamment toutes
les autres, bien qu'elles soient meilleures, et
l'orgueil de leur constitution naturelle, joint à
leur autoité, les rend tout à fait insupportables."

Li de Gaulle, que el poble hauria suportat amb tanta paciència, ~~per~~ tingues la bona pensada de llegir el Testament!

Qui sap! Tal vegada hauria pensat que Richelieu era un pobre home.

Refer la comedia la comedia de la que nos hauria col·lectat un primer acte: la del rei i el revolucionari. Ben perdut sigui, perquè ara la veig més bé, de mit column i mit columna. Ha de dur el títol de La Libertat.

- Què volien!
- La llibertat.
- Les coses de què an parlen.
- En es!
- Augur, no. La llibertat sempre us sap on es. Tot-hom ha crescut venge-la i mai no l'ha vist mai.

El terrible "foxy" un home sin nombre" del terrible drama de Tires, ballava els, joliment, despectius, se tres cossos del nada don-
jinetes autors machados:

Pati son pua pr tu calla
i es tu balon lo dijeron:
tula un ratito, son nadi
hi que deir tiene: es trata del balon de un
bucal.

Les se' qui ho fa, però he guanyat molts di-
ners i mai no s'he tingut.

Tonia una boca de Harris tan prieta, tan fina, tan asomada,
y un tallado los parientes.

Isabelle. Nacien, nacien.

El infante don Juan Manuel dicen: "Escrito para
los de los", pero suadid: "Fij este libro compuesto de las más per-
sonas palabras y es pende"

Del duc de Ricar, se liat a Tont, on pinta en
vans por a guanyar - se el por i escribia el Don al-
vans por a guanyar - se la gloria."

"... y me de mi patria, aunque de tarde en tarde,
me traen nuevas amargas, y repletes
con lágrimas escritas"

¡ de Ventura Quij Aquilera:

"... que aún pida un cañilazo en un
cor libre a Barrotes la muchachumbra
y alados en la una los volantes"

Pan P: ferre, pero, cantara la Primera verso:

"¿ ¿ La más que en los aires trina?

I mene la paita - mada la daupa:

abrid a la plandina

que creche en alas de la esperanza"

Don cunja Tomás Salvarado, que es conee, asom en
"La Vanguardia", que ara es Española; con a' abans en la
haguis está - del 2º de setiembre: "En contra, escritores
bons hiso, digorin, el (ale de abra, que escriben ma-
racillosamente pero que no dicen nada o lo dicen
mal (es el sentido vital, narrativo)..."

Olme, cunja Salvarado!

La revista és volent ja electe de Història de la ma-
na vida i és menys fantàstica dels conceptes molt durs
adreçats a certa mena de fantàstics: Joan Tomàs,
Jaume Miravet, Joan Masip, Ferrán (anyanyer),
J. M. de Sagarra, Aguirre...

(Els que el que conta d'ells és cert
i merescut el concepte que tinc i es pista i me-
rescende la manera de tractar-los i, per tan,
no és del cap consideració.

Pero, jo tinc que ~~no puc dir~~ i hi és cert que
no les injuri tant i ho és que se m'ha vis-
tant. I em puc fer mal en semblar d'ells i emel
consegueix el concepte per atenuar atenuar-ne
la violència.

El, i és familiar des que ja en un, no m'he
ho organitzen.

Tan se me. Ho ho faig per ells. Ho faig pel mi.

La me treballa tres hores cada matí i tres hores cada
nit, amb un gran esforç.

Jo voldria fer-los i, més decididament, no puc.
Treballa, però, cada dia a la tarda i a la nit i
les me complets les hores.

Retornant, cercant uns papers que no m'he trobat,
tres cartes del dramaturg Pierre Gal, ~~perquè~~
amic des temps de la Resistència, que, a la
Presidència de Barcelona omplia la me a cel-
la i no havia omplert ja.

Quan ~~estava~~ l'ocupació redactava no
molt records i un bultet i es divertia, signant-los
amb un altre nom, encara present del col·lecció (tan-
del a la Cambra. Et feta refusa: a me per
muller. Leditiux.

En bien, sous la domination de cet homme d'ordre, de chrétien, Guernica a été bombardée, les uns boquist ont été fusillés et les prisonniers boquistes repoussés de detours.

On nous peint comme des athées, et la République espagnole avait un concordat avec l'Église, un union apostolique à Madrid: un évêque Tadejinski, et le Président de la République, lui-même hiérarchiste. Zamora était croyant, comme beaucoup d'autres: Ho-
sein, Sanchez Guerra, Maura, Aguirre, etc.

Tandis qu'en Espagne on fusillait les uns boquistes et des catholiques catalans comme d'ici environ Carlos Rahola, parmi les républicains exilés figuraient le cardinal Vidal à Barçone, le chanoine Llorens, le Père Vilas, le Père Ferrerols...

Tandis qu'en Espagne, sept ans après la victoire due à l'aide de Hitler et Mussolini, le principal Français emprisonné, torturé et fusillé, les terribles "rouges" espagnols vont à la messe - comme le Président Aguirre, comme le ministre hiérarchiste Maura, comme le grand évêque hiérarchiste Bergamini, comme l'éminent évêque de Trier, comme le grand Pape Casals - et l'université hiérarchique, évêque de Vitoria, le chanoine Cardo, le chanoine Llorens, réfugiés comme ~~un~~ moi se réfugient à rentrer en Espagne tout qu'il, avec ~~un~~ de tyrannie montées et complètes de ceux qu'ont aidé Hitler dans la lutte contre d'Angleterre et les États-Unis.

Le trouble débacle, l'éprouve féroce et aveugle de cette après guerre. plus qu'un final à toutes les apparences d'un intermède.

Je ne m'adresse pas à vous en homme de parti, car cela nuirait à mon attitude. Je m'adresse à vous, citoyens de la grande et libre Amérique, en homme

libre, es expugnat d'une Espagne enchaînée. Je vous
demande votre collaboration, votre effort, votre solidarité
pour la libération de mon pays. Il n'y a qu'une
politique qui compte: celle de la propriété,
de la dignité humaine. Au nom de cette politique,
que j'ai toujours prêché, je vous demande, ou-
vriers, paysans, intellectuels des États-Unis: aidez
nous à libérer l'Espagne."

J. signera: Luis Capdevila, écrivain espagnol en
exil.

Naturalment: el miratge no serà de rei.

Lluis Riera y Gaard. (En una traducció, ~~no tant~~ a-
ditada per Gallimard, ni tan bona com la de Tisseau
Tisseau)

hade importa, para sentir el cálido aliento de
la felicidad, que el viento rojo fuera y la lluvia
golpee en los cristales.

La costa maravillosa del mar i el prodigi lan-
guit de la nostra existència.

Agraiement i goig de veure en el mirall del
mar i de la nostra vida plena, el llibre fent-se
i el llibre ja fet, l'arbre i l'artel, la vida i l'as-
piració.

La primera edició d'El Burlador de Sevilla & fou
impressa a Barcelona l'any 1670 en un volum de
dove comedies de Lope de Vega y otros autores.

Sin poder recordar en el seu Journal, molt més
interessant, pel meu part, que el del desengradit Paul

Léantou.

"Rien de plus mauvais que les nouvelles de Balzac (...) dans
La curé de village. Je pense que ce genre de roman est
mort, du moins pour les hommes d'un grand talent. (C'est
~~donc~~ du trompe-l'œil. Je veux dire que Balzac n'est
qu'un bon tapin de talent, de génie si on préfère."

Snodis - sent to post office at sundown - & we waited
not having post dir.

A Donna romana ~~più~~ più-eri al pastorelli.

Forò il castello ritirando?

Comme En attendant 2 Soirées & aventures de mon Pater,
viens de une arena: (qui est une histoire de fuy. se la raconte,
car j'aime ces histoires et les fuy: Elie et Israel

Teoria el govn politikon d' aristotil, us a d' animal politic, cu creier al gna trs d' ardentia d' ridel: superficialment, iude d' home iude, el iintendi. Polit: iintendi.

✓ scissus & lanceolata, kein Anhang.

Los doney andan con el aire a peso,
venden las entrecias de baroto
y hoy yubri el barto general del seso.
Juan de la Cueva.

Totals - as many as 100 as to be a magnificent
una Fraxine que m'esto preceipament, la de can-
ti d'auer i de puerca.

Republicaniștii partidarii de de faulă? Une republic-
ca și un ~~punct~~ militar! Puina ~~putere~~ bromă i-
nistă! Nistă. i. Netja. i. iara.

malgré : expliquer toutes les belles choses de l'œuvre
d'argent scripta, mais avec d'expliquer-la,
l'importance d'une chose est de l'expliquer-la : ce fait
la.

Beaucoup des œuvres de Fideris ont été publiées après
sa mort, soit après 1784 : La promenade du sceptique et
les Lettres à Mlle Holland, en 1830; La République, en
1776; Le venen de Rameau, dans la traduction de Grotte,
en 1805 et d'après l'original, en 1891; L'essai sur la
peinture en 1795; les Lettres à Mlle Godein, en 1821; la
Lettre historique et politique sur le commerce de la li-
brairie, en 1861; L'entretien entre d'Alambert et Fideris
avec le Rêve de d'Alambert, en 1830; Le supplément
au voyage de Bousainville, en 1796; Le paradoxe
sur le comédien, en 1833; quelques la fataliste et son mari-
te, en 1796; la Réfutation de l'ouvrage d'Helve-
lius, en 1875; le Plan d'une université pour le gou-
vernement de Russie, en 1813(?); la pièce Est-il
bon, est il mochant, en 1836.

Un volume aux marcs et le triomphe de la poésie, les
marquises martin : Comédie en trois actes, avec à une
assais sur le théâtre de l'adolescence; un second volume
aux un prolog sur le valet : le théâtre populaire, 16 d'
avril, la fête major de gracia : Le mis bonica del
lari; un tiers aux d'improvisation de l'homme que ne
savia servir, l'homme que ne savia servir : trois comé-
dies immorales; un quart aux adriana : l'ami :
l'amour : le prince.

Grotte, prout par la potestité, se fait réthoriser
aux goig. Beethoven, vs. Beethoven era un model
dipier.

Cuando uno ha visto a un madre llegar a la ~~antigua~~
~~antigua~~ anciana, ha estado muchas veces con el ab-
surdo ... de que no muriera; de que significara suve-
niendo siempre ... y viviendo.

(Larín y Valle Juelan, en "Heraldo de
Madrid", 9 octubre 1897)

El amor es una mar muy ancha, canta una can-
ciⁿ ~~aparecida~~ sefardita, que tan fa pensar - o
a mi m^í ha rembla - en el canto bouda.

Luis Buñuel, el gran aragonés de Calanda.
De la Calanda del ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~ de guerra

A ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~, ante d'un son gran
mit d'elant de ~~menor~~, d'estructura i de di-
leg, no hi faica gracia aquest ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~ de
9 ~~menor~~.

Don Juan, la era más vieja
de amor y la posesión.

Tel ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~ en el ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~ de
Historia de la ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~ i os ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~.

En aquesta obra, que era a la més important
de tota la ~~menor~~, en del ~~menor~~ ~~menor~~ - d'el ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~
amb ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~ - però, i no ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~
mentir - i no ha de voler mentir - no en ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~
més ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~.

Ten que un ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~ ~~menor~~.

Llegit a "Le Monde".

• UN PERE ABUSIF. — Sur
plainte de l'aînée de ses filles,
âgée de vingt-deux ans, un ouvrier
chaudronnier, André L..., quarante-
deux ans, demeurant à Vigneux
(Essonne), a été écroué à Corbeil-
Essonne pour outrages aux
mœurs. Père de huit filles, il avait
abusé de six d'entre elles...

Per a una benta benta així City & carters, a-
llue el més afrosos i canel, ha pica una.

Fra interessant saber la sentència del tribunal
que li ha jutgat.

Des de Barcelona, un amic m'envia aquest retall
del diari "Pestius":

DALI, CERDO EXCELENTISIMO

ASI se define el pintor-payaso mundialmente conocido: «Yo soy un puerco-excelentísimo», ha declarado como autocrítica en la serie de conversaciones sostenidas con Alain Bosquet, que se han publicado en un libro titulado «Entretiens avec Salvador Dalí», impreso por las Editions Pierre Belfond. Aparte de seguir la cantilena aburridísima de su complejo de Pollux (sus declaraciones a los periodistas ya consistían en eso, hace unos diez años, lo cual demuestra que su imaginación surrealista deja mucho que desear), hace algunos otros comentarios que, desde luego, demuestran un nuevo grado de cinismo y de falta de escrúpulos por el aprovechamiento que lleva a cabo de personalidades más importantes que él (Lorca) y sin duda alguna más limpias, a pesar de sus anormalidades Dalí no descubre nada a casi nadie cuando dice que García Lorca era pederasta. Según el gran exhibicionista ambicioso de Cadaqués, el poeta estaba «locamente enamorado de mí. Esto me molestaba mucho puesto que yo no era pederasta. Pero me sentía muy halagado desde el punto de vista del prestigio. En el fondo de mí mismo me decía que era un poeta muy grande y que le debía un poquito del Divino Dalí. Lorca terminó por conquistar a una muchacha. Luego me juró que el sa-

crificio obtenido de la chica se encontraba compensado por su propio sacrificio: era la primera vez que se acostaba con una mujer. Todos estos comentarios son válidos y si reales, muy de agradecer desde el punto de vista histórico-psicológico en torno al autor de «Yermas». Lo que resulta inaceptable, mirese de donde se mire, es cuando afirma que se alegró al conocer la noticia del asesinato de García Lorca.

«En el momento en que supe que había muerto, tuve una reacción de bandido; me trajeron el periódico, comprendí que acababa de ser fusilado y exclamé: ¡olé! Así es como en español se expresa ante un torero que acaba de efectuar un pase particularmente triunfal ante la bestia ensangrentada. Encontraba que para Federico García Lorca era la manera más bella de morir: muerto violentamente por la guerra civil.»

Alain Bosquet le responde que encuentra repugnante el hablar así del asesinato de un gran poeta. El humorismo de Dalí llega a veces, como ahora, demasiado lejos. Especular, aunque sea por motivaciones estéticas, con los crímenes, es una de las actitudes más sucias que pueden darse. ¿Le gustaría a Dalí que comentáramos «Dalí ha muerto descuartizado: es la bella muerte que correspondía a un pintor surrealista como él?»

Dalí, que en el mismo libro alardea de que «mi ética excepcional es infalible», dice otras «boutades» como por ejemplo: «Miguel Ángel sería un pintor radical socialista»; «Marc Chagall le parece el más inepto de los pintores»; «Le Corbusier era un payaso»; «Picasso un cornudo», etcétera.

A su edad Dalí debería dejar de hacer estas cosas. En el fondo lo que quizá más le interesa es ganar dinero. ¿No tiene bastante? ¿Basta ya con su «diarrea de cheques»? Lo que en todo caso estamos dispuestos a no dejarle pasar son sus alocadas apreciaciones sobre personalidades más importantes que él.

S'adapta a l'anomenat de J. I. I.

Una vegada, prop Maria de Sagarna d'Ipri - crec que es la usual - de vall i salobre - que les dones de Siema venien una boniqueta encara al lloc. Uns vintadous, ofers de la polleria, agafaren a prop Maria de Sagarna i, vestit, el llençaren al mar.

a Bali d'haurien de llençar a una bassa de merda.

Es diu de tramuntana les traques dels arbres branden fent-se senyals d'auxili les unes a les altres.

O ho hi adan.

En el Quadern de Maltè Laurid.

Brigge, deia Rilke:

"Hi ha moltíssima feut, però hi ha més coses que feut que cadascun té més d'un cos... És possible que havi cregut poder tenir un deu sense usar-lo!... ho vull separar d'art i de vida. En totes les èpoques i circumstàncies la vida i l'art tenen el mateix sentit."

~~de~~ Fins als setanta tres anys no he començat a comprendre la forma i la veritable naturalesa dels objectes, els peïsos i les plantes.

Hokusai, citat per Rilke.

hi han sentit la regresa anhelada, que tots m'he de:

El botànic francès Henri Bonnier herbolitzava un dia en un bosc dels aïllaments de Stockholm. Al bosc hi havia un senyor que passava i li parlava en un francès molt acceptable. El senyor, que semblava interessar-se pel

detall de Bonnier ~~de~~ li diu que ell també es aficionat a la botànica. / Li aconsella que el segueixi car ell coneix bé el bosc i es indubtable que pot trobar herbes rares.

Arribada l'hora de dinar, Bonnier demana al descomanat on hi ha un restaurant.

- Per aquí no m'hi ha cap, però el millor que poden fer es venir a casa.

Bonnier, per polidese, refusa.

- Si, home, heu de venir. Parlarem de botànica, que a tu et ens interessa. Ho tinguem per: ~~serà~~ serà un dinar senzill, sense importància i, per tan, no cal fer compliments.

(Comencen a caminar. Arriben al palau reial. El soldat de guàrdia presenta armes. Bonnier es detura, confús i sobre laït.

Sustan V, l'agafa p del braç i li diu, rient:

- Si: és el rei, però això tampoc té importància. Taten, senyor.

Vonja Branting, la filla del senyor, que es una dona admirable, m'ha dit contes del rei altres anècdotes semblants.

Si tot es reis fessin com fou Gaston de Foix, es llor del món no hi hauria república.

Cada dia estic més empipat de no poder ~~no~~ publicar Torre sans Printemps. Si Camus no hagués mort!

Transcripció del Testament polític del cardenal de Richelieu:

"La présomption est un des grands vices qu'un homme puisse avoir dans les charges publiques, et si l'humilité n'est requise en ceux qui sont destinés à la conduite des Etats, la modestie leur est tout à fait nécessaire, étant certain que plus un esprit est grand, moins se trouve-t-il quelquefois capable de société et de conseil, qualités sans lesquelles ceux mêmes à qui la nature a donné plus de lumières, sont peu propres au gouvernement.

"Sans la modestie, les grands esprits sont si amateurs de leurs opinions qu'ils condamnent toutes les autres, bien qu'elles soient meilleures, et l'orgueil de leur constitution naturelle, joint à leur autorité, les rend tout à fait insupportables."

Manducatus qui se grand naufoin pour...

/ aquesta nota de Napoleó III: "Une déclaration de mes ministres n'a pas d'importance; je sais seul quelle sera

la politique de la France."

Les paroles du cardinal i des de l'empereur, en fa-
penser en el de faulte, del qual tot es hanceny n'estan
fart, pens que tot s'aguanten.

En les Chores mes, de Victor Hugo - en tinc la primera edició -
1896:

"La police pousse a cela de particulier qu'elle se fait toujours
un peu contre ceux qui l'emploient et qu'elle est toujours prête à
passer du côté de ceux qu'elle pourchasse. Elle donne la main aux
gouvernants et touche le coude aux conspirateurs. Pour être ins-
truite, elle a besoin de confiance des deux côtés. Chose bizarre, elle
en inspire."

La de France també ho fa així?

De Marcel Aulard: "Juste avant de jour, dans cette cham-
bre où j'étais, pour que les morts et les vivants s'y confondent.
Est-ce un mort qui me parle? (C'est un ami que je me recon-
trais plus, peut-être parce qu'il est ailleurs, mais dont la voix
me parvient, je ne sais comment, je ne sais d'où, et, si je
n'en distingue pas tous les mots, elle a des inflexions
plus pures que jamais."

La laura placent escrita - ho fa en la Historia de la
nostra vida i els seus fantasmes.

T'agracio profundament el poder-te estimar tant.

Ja que, adhuc en plena nit, demanat del blanc full de
paper hi hagi claror de dia, ~~scriure~~ claror feta novena

Ves a que tropar a la porta.

- Tòbia - dius, i entra al record.

aguant gran vers de Tristan l'Hermita:

Com que uns serms m'ets uns parlars de me

aguell estel ajunt en un petri de corol semblava
un estel al meu.

L'idea central del meu fran Pierre ha nascent d'a-
yants des versos de fides superbielle.

ou ille d'aure, dans ses bras
une ritme se delat

L'idee per a una novel·la que projecto escriure: que
no ho i a passera de projecto: fran Camacho, hombre de
papel

(fran Camacho es un des personatges centras d'una
altre novel·la meua, y en publicare y en la rete-
gui el final, que no en plan)

Segons el Syndicat National de la Parfumerie Fran-
caise les essences, aquest any, han despes 2's milions
de francs en magnitud.

El treball es el paravent contra la pr: de la unio-
na, de la malaltia; de la malaltia, que es la
pitja de les malalties.

un paravent molt felle. Es, pero, l'unic que tine.

Repreu fran de l'ocheluen, que ha deixat "de-
seu" marca temp.

Repreu a l'epic, l'epic, en la paul, fins ara,
hi vaig a les malalties.

Repreu Jocra, d'altre part, per a fran de la
malaltia

27.
Karl de de d'altre a Paris, - del 1767 - per a

comunar, en un banquet, es clar, & un 14 d'a-
bril del 31, discaute de Gloria que, per ineptitud i fe-
blesa des d'uns republicans, acabà en diuenches tant.
El banquet es col·lectiu al Centre Republicain,
un Centre molt confortable i elegant - de l'edifi-
ci de l'opera. al Centre Republicain es reuni-
ons pacífiques, herens, alpinistes i aigualitat des y ses
pregueren la Bastilla sense saber que ous republicans,
i hi venen en cada tarda dominical per a donar
en la Republica ballant.

tu fa l'efecte que a França, on, segons diuen, hi ha 2 repúbliques, 2 republicans, es cercava en per a ballar. Tu ~~era~~ heracle de l'inequencia i d'obscuritat.

altamente, la Repubblica francese con la Repubblica
del 2 de settembre de 1792 al 24 de febre de 1794.

[illegible]

al llaçament de les tribus indígenes: el general
Riquelme, el coronel municipal, Barnardí, Camp, Terraza, un mi-
nyó de Cabrer de Montori del poble de l'Alt de la neu, molts
altres, espangits i barrejats.

(com que presidia, he saput de diferenciar. Alguns ingressos
za en el que he pogut dir tres unit duros. (ar, intencional-
t'acil no en' he comprat. He el mateix que una matinalda
de Ficher de festa agra, activa a per a Fran-
ca per a "passar-li d'actiu", un vey dir a un pers-
dista pensava que tingui la mala pensada de fer-me

Martina, m'is potesca i m'is vil del que era.

En mi vida hay dos despedidas atreves. La de Conqueto, que moria de Madrid estando yo preso en la Modelo de Barcelona y la de mi madre, que moria en Barcelona estando yo desterrado en ex-les-Thermet.

Alany gia vist o trenta quartelles en una nit. i m'is d'una nit. - les de badal, son ex-ample - ~~arribada~~ arribada a facilment a les cinquanta.

Ara se que far ten los quatre o cinc, ha tremada. [deta difícil, gairabé il·legible.

Es la volleys, la fatiga, el començament de la fi. Fortament, entia a punt d'acabar la historia de la guerra i es menys fantasma.

En una sessió en presència de Ferran VII, deia el francès petit fra' del talcador:

"Hombre enemigo es también el que, gritando a voces, "viva Fernando", se introduce en el Gobierno, trastorna el orden con disimulo, hartando entre tanto su furiosa ambición. Esos hombres son los que han dado ocasión al nuevo adagio "Viva Fernando y vamos robando".

I
C

LAS CAÑAS

Que diu aeri amb el Frances heren de Ferran VII!

El senyor Pierre-Henri Simon portava a l'edició Francesa - que alguns matenles de talent unen a l'Epistola Francesa. Dixo es una mala carta, malpar

que ^{ce} la dite académie lui figurait bien écrits en
santi Chamen, sans Guchens ni autres.

Et voyez Pierre ^{Henri} ~~Chamen~~ ^{Chamen} et critique littéraire des
dies "Le Monde", j'ai à et une bonne note.

En une de les ~~ses~~ seves critiques d'un el voyez Pierre-
Henri Simon.

Parmi les préjugés où je
tâche de ne point tomber, il y a celui
qu'un auteur de best-sellers ne peut
être que médiocre; il l'est ou ne
l'est pas, le succès en librairie ne prou-
vant rien ni pour ni contre la valeur
en littérature. Le talent émerge ou
demeure caché; la médiocrité se fait
lire parce que le goût du grand nom-
bre est médiocre, ou ne se fait pas
lire quand elle est prétentieuse ou
sotte, parce que, malgré tout, le bon
sens reste la chose au monde la mieux
partagée. J'ajoute d'ailleurs à mon
qu'il en

Tout ça que el voyez Pierre Henri Simon le cas.

[et premier Henry de l'arbre s'engageant au plomati viner des Trévis

El camé de l' ~~engageant~~ engageant plomati viner

L'homme mystérieux, inexplicable, en que el nous viner et des par de la nuit

[et terre des bests, y nous des choses viner et viner, d'ici en que viner
seulement de proprié d'arbres.

Surie Paris, malgré tout un esp.

Et d'ici des viner viner d'arbres

Fait de la Primaries de la nuit

Et, en un moment ~~de~~ d'arbres, d'arbres et de la propriété de l'ar-
penser, y en la d'ici d'arbres et homme viner

Tout d'ici de viner la; ~~de~~ d'arbres et d'arbres

[et, viner d'arbres et d'arbres viner de l'arbre et d'arbres et d'arbres
viner et d'arbres.

Après mai et novembre, mars ? Certains le pensent : les acheteurs d'or à Paris, les journalistes étrangers, anglais notamment, qui prédisent avec ostentation, pour ne pas dire avec jubilation, de grands malheurs à notre monnaie. Des soubresauts économico-sociaux contrastent une fois de plus avec la stabilité politique, comme s'il fallait, à intervalles plus ou moins réguliers, des fer-

AU JOUR LE JOUR

LE MARCHÉ AUX ROBOTS

Le Salon des arts ménagers remplace les antiques marchés aux esclaves et les foires où serviteurs et servantes trouvaient à se louer. On n'y voit plus guère d'outils ni d'ustensiles faits pour la main de l'homme ; on y expose des machines et des appareils chargés de toutes les tâches domestiques : chauffage et cuisson, préparation et conservation des aliments, nettoyage et entretien, lessive et vaisselle, et bien d'autres. Rien ne rebute les robots.

Mais ce marché aux esclaves n'est-il pas un marché de dupes ? Car les services qu'ils nous rendent se paient cher, et il faut travailler beaucoup plus hors de la maison pour y jouir du confort d'y travailler moins. Que l'âme, je veux dire l'électricité, vienne à manquer aux robots à cause d'une grève, et nous nous apercevons alors que notre vie de tous les jours dépend d'eux. Qui sont donc les esclaves ?

PIERRE MATHIAS.

ments d'agitation dans le pays ait le sens éveillé. La France paraît impossible.

Le gouvernement le contraire. Tout le contraire, par exemple, par exemple, moins qu'on ne se prépare à curieusement. On avait le compte d'une décision que la décision des ministres le 5 mai deux tranches de l'année 1969 dans les entreprises sans même que les associations aient certains voyaient de faire regretter le secteur public de nées en partie de M. Toutée, même, malgré le mérite d'exister, rend mieux comme l'férence de Tils, calcul délibéré, sa fermeté et la lution moyenne compatible avec économiques que a voulu d'entrée position.

Pour agir ailleurs atouts : « tre » du protocole qui ne mettait à « rendez-vous de constat de l'évolution d'achat en 1968 sultats mêmes de

(1) Cette modification des salaires, du « smig » salaire augmenté en 1968, au cadre, constater une baisse d'achat du fait des impôts fiscaux de

(2) Numéro 1 de la décision dans les entreprises avancées

La mort del senyor Mapi
A l'hora de la mort, quan ve el capellà,
est miribrod: Tots que s'ajusten no es hi
va de cròtics, però ~~accepta~~ accepto per polide-
la i per respecte. Vostè es suposa que ve ple
de bones intencions: des d'ajudar-me a
benviure, i us hi ha vingut que m'hi hagi.
Tot hom ^{ho} ~~est~~ malament perquè m'hi no
voldria morir... Confessar-me. En sembla
inútil i penses de perdre el temps: no m'he
de penedir de res perquè mai no he fet
cap mal a ningú, mai no he comès cap al-
tius i me podria absoldre... Però em
s'ignia que vostè, mossèn, ha de complir el
seu ministeri... ja veu que, per conellio, no
india el seu ofici... queda's una estona
per a que no sigui dit i resti un cristià ni jo
ben un mal paper, i que una santa difusi a
~~esta~~ aquella gent que tot he anat bé. I no
es ~~emparat~~ ^{per} dir cap mentida perquè ^{per}
què, fent-ho com he dit, tot anirà bé...
ara d'avis que voldria es fugir perquè
em deixessin morir tranquil.

En la meua vida tot han estat errors. Si se

magi ja n' es un.

I acte: la falsa mort

II ..: el retorn, casat.

III ..: l'adulteri, el cortiç, i el retorn a
la vida de fàndri amb els amics
(L'amic Frity. Tot ben català, en una
vila del camp de Tarragona)

Ningú no sabia de la presència existencial, per ja
que es organitzava doncs un sentit a la seva vida cercant-li
una finalitat tan noble i gran com sigui possible. Kierkegaard

Entre moltes altres obres, deien també Baudelaire i el seu fill (es diu)
unies: "Que des pobres oïen el sentiment de la seva impotència, veient una
condició premissa de la pau social"

Baudelaire.

(a més bella intella de l'intel·ligència del vici que la conté
a París un poble austriac que se'n anava a l'any a peu.
ho a veure si la recorda bé.

Mara era una dona molt bella que amb els seus i per tant
permanys vivia en un bon, Mara estava molt enamorada d'un
català que se'n anava d'ella, al veure de un poble de les

Constatem de la bona del feu. Després, la mungona invisible
al diable, que en aquell ^{temps} encara pensava temprades sobre es
dormir - es decidíem a bastir ponts en una sola nit i a l'altavolta.
El dimoni, que segons sembla era molt cometa i en es feia proper, senyalà
a la crida i prometé ajudar a la mungona amb la condició de
que ella li lliurés es quatre germans, que convertí en quatre endes,
després el pare, que passà a ésser també a l'ística, després la mare,
de la qual feu l'esperit. D'aquelles sis ànimes venudes mesqui el diable,
que llavors aprengué a tocar per a poder redimir el casador.

El diccionari, que mai no s'havia fet, i l'enciclopèdia - creua de propietat de milions i el caçador.

Pe unde vedeți albur, stena, al nea deș metel.

Fing you a table in place of Hong in

Fruxenda, de freixe

(2 Kunden einen freien)

- I was home person. He said it in a letter.

- Is the del in, done, give him to?

Et le 9 avril, en 68, comme Président de la Compagnie - a traité le bien d'âme.

Quelle merde, est-ce ça?

Pour
 Pour ~~mon~~ je me souviens en moi-même, dans l'âme.
 non en que parler de se mettre.

agoria en Le sport, III édition "Austral", 1952. dédiée à Mlle et M. Louis L.
dresse, que nous avons encore vu travailler avec nous à l'école de dressage,
et qui, selon l'habitude, a insisté, en outre, sur

Desi, el gubierno i camaler politica que fue egoista - anarquista.
monarquico, republicano, conservador, progresista o socialista el libro - Blas de Otero

Le ^{table} ~~table~~ est notable, le pre le veille, my.

As to children in machines & on hay, machines & peddlars, in ~~the~~ etc.

Epilene.

El violoncel? És un violí q' en ha crescut més.

De mit i el bosc.

- on és q' ho s'hi ven gots on és, / van?
 - aquí.
 - ho s'hi ven més, ho faries que en possession. Quin pas?
 - p' això el canvi i no el tindrà.
 - doncs i no el tindrà no el venen més, que ja no hi deu haver.
 - quin límit era!
 - És que bosc i no és canviat més fantàstic i misterios i de mit,
~~però~~ no és ven ningú perquè "se'n van per la
luna".
- (història (gènere) natural

De vita moribus et doctrina Epicuri (commentari de Vida II de Poggio
(aerti) de Gascardi. Lyon 1641

Le malheur - dans l'acte d'être - ce n'est pas de ne pas avoir rencontré
le bonheur : c'est de l'avoir laissé passer.

Les relents d'un humoriste de la guerre, se sont tenus entés, des choses
haines exigées à pleurer et l'indolence : un obstacle capot des plus alarmes-
tes et que pleurer moi ne m'a tenu la pensée d'aimer et d'aimer un
certain

A propos des vieilles, Stevenson, que j'ai pu voir, des vieilles femmes que
moi ne m'avais vus. J'en mène les vieilles, maintenant :

les unes sont réelles, les autres imaginaires. Tous pour en être estofés.

Helios - Agnès, de Barcelona, édité et mes Beethoven, de ces
espagnols publiés par Pau Casas. La présentation est splendide : et
tout, plus d'erreurs d'impression (la version française la publiera Jean ~~Casas~~
Casas : pour publiée par ~~les~~ "Les Editions Universelles" de Pierre Augel.

La version espagnole, avec augmentée, sera traduite en allemand, en
anglais et en italien. J'en doute, Agnès, car elle ne me
ven. la indigna que les catalogues que j'ai vu en mes intérêts Beethoven
mes. et les des que mes intérêts je. Et pour mes intérêts et
que mes intérêts Pau Casas.

Ensuite, par, en l'écriture au-delà de Barcelona : tout par à dire - me
que ignorais que m'avais publié une édition dédiée à Beethoven ; alors
par à dire - me que me l'avez traité en une édition ; alors par à dire - me
que Agnès ne est une édition remarquable.

Agnes, dans, dans, dans : Agnès est par elle, par une, ven-
dre. Et une autre femme : une répétition. Mais, temps après, que m'a l'ajoute-
re à mes l'éditorial André - après des que en m'avait - dans que et
que m'a pu être : un traité par m'avait.

Voilà l'apogée de son cœur dans la tête.

Hélène de Scheller

L'endemia d'una tempesta molt feta,
la gent del poble turbada, vinta a la pla-
ja, una siena. El metge certifica per ra-
son vinta i ja la podien enterrar. El ca-
pella digué que, com no havia confessat
ni extremunciació, no podia enterrar-la.
La reuixien tots els notables i com passa
sempre que es reuixien aquests casos
de sempre, acceleren la catàstrofe. L'altel-
la i el fúlgur, que són diuerses paraules
i hi ha un veïen d'única i universal creien
en la corrupció de la matèria, arden-
en enterrar la siena, he al cementiri,
que era de parcs blancs i una mitja
del mar, perquè al cap a veure no ho
volien, al peu de la paret i a l'ombra
d'un xiprer tremolós de vent i al sol.

I des de per la pobre siena es enter-
rada, havia vist, per a fer-li ^{llum} ~~llum~~, es al-
tes es paraven a les banderes del xiprer i
des d'altres sienes, que foren compreses de
la mitja, i s'apropen a la platja i canton
i es ocells del xiprer es desviant i
unifiquen al vent. I les mans del vent
convertien en el xiprer en un instant.

Per a Història (psíquica) Natural

Per a la tercera edició, molt corregida i augmentada, de Barcelona en de Catalunya, un altre títol més sobri: Història de Barcelona.

Rainer Maria Rilke, un dels poetes de més bona companyia, deia per "és bé estar sol perquè també la solitud és difícil i el fet de que hi hagi persona difícil de fer ha de ser motiu per a fer-ho".

El President Roosevelt escribia al seu fill: "De gentlla te s'interessa d'estar-hi a França un govern d'un sol home... ho puc imaginar-me un home que m'inspiri encara més confiança. Tota la seva representació de la França d'hui és una força unànime d'espies polítics... reduir-te a agents i que se els dediquen a espies espies als seus propis ciutadans. Segons ell, la llibertat de parlar és reduïda a la seva pròpia voluntat d'acció... sense que ningú li pugui contrariar. I (com podria, per tant, tenir plenament confiança en la gent de la gentlla)".

Roosevelt veia bé al general, que jo, i moltíssim com jo, havia vist tan malament. El va assistir a Toulon a l'escena volent que me donés una idea del company Roosevelt, el qual de les F.F.I. em vaig fer l'animació als seus.

En un mitjà de després i anterior, en un llibre XIX en revisió, en el seu governat, tenia en un llibre XIX i amb una varietat immensa, ~~després~~ protesta, interrelació.

Auget llibre en demana que s'autoritzo a fer una nova edició de "L'Amor i de guerra", de la qual ja s'havia de fer haver per veure a veure. Per a evitar les irregularitats de la censura, Heitha la publicació amb la data de la primera edició de "Catalunya teatral" ("L'Amor i de guerra" (Catalunya teatral) 15 de desembre 1934 Aug. 23. Núm 6. ^{estant} (obra de Joan Pau 21. Barcelona) L'obra, que s'actua la nit de Pasqua Florida de 1926 i encara es representa, fou editada el mateix any (data de 1971).

Heitha, a més, en proposa la publicació d'El arte de fer una escriptura per Antoni López que ja dirigeix "L'Espectador" d'any 23 - la vegada després d'haver estat a la segona i la tercera edició de la català.

He accepta i la traducció es converteix en un llibre del qual es farà un tiratge de 100 exemplars i tant se edita de llibre a una revista o exemplar.

L'éditeur publiait les signés un contacte avec la señora Franchise Lagan.
La señora Franchise est l'auteur de la nouvelle Bonjour, tristesse, que nous es-
tâmes malheureusement par tractat de d'une première nouvelle écrite par une main
de rare bon : "Whisky", "Jaguar", "Saint Tropez" ... Tout projet abandonné à présent
belle. D'après deux autres de la señora Lagan : de les mêmes nouvelles les uns de la même
tara par sa gaité.

Pour l'éditeur publiait les signés un contacte avec la señora Lagan. Assesurement
de des milieux de Paris par mes deux autres.

Michaëla

Après del pintore venuda de perissos "hi hablar", d'endure la Palla
sine men.

La Fayette a l'Hôtel de la Porte de Saint-Jean de Juy.

Rivera del diablo

El per de los començos es el de la compra de almag. El
comprador, como sea siempre viene en las tocas clase de compra, siempre
resulta engañado.

He aquí propuso a la compra el adposito de poder un poco diablo.
A pesar de no estar en buenas relaciones con él, sin tendrlo que vender

contemplant el món d'acur, cada dia des més desagradit de contemplar,
el pensar que el poble siguiu un moment d'èxit per un país com una
casa.

El pensar per lloc, construint l'obra, per un discurs com una casa
en el laboratori amb l'au, que potia estar-se de l'aigua.

He escrit la imedia de l'home contra l'impost, en un acte, més eco-
lucianaria que la major part de les que són novament de missatge, de protesta,
de comunicació ~~per~~ i que són en un país des d'aparats que no interessen a mi-
gir.

Jaume Rymé Mayol - cal consignar nom i cognoms per el personatge
i ho cal - havia editat, ~~després~~ el 1964, el el meu Beethoven. El 1965 Pierre Ayrol,
a "Les Éditions Universelles" de la primera versió, en premsa, portada per Jean Casim,
que es feu dos temps de uns ~~uns~~ uns exemplars cada un. A França això no és
una gran cosa però a mi, estudiant ~~en~~ i autor insomniat al país dels Sots de
l'Home, en les desitjaven. Explotades les dues edicions, amb aquest Beethoven es intro-
duïa en llibreria i guien a la venda algun exemplar a les llibreria de vell es ita
a preu molt alt ~~per la seva gran qualitat~~.

L'obra fou començada a les llibreria en una data precisa de l'any 60 - el dia
que la França de De Gaulle i Mitterrand, després d'una guerra ^{de resistència de les} ~~de~~ contra l'altre combat que
ex de la retirada havia, es rendia a l'Alemanya. Jaume o poder consultar cap document,
desca poder visitar la biblioteca de ~~l'obra~~ d'opera en la manual - en premsa per
sentar un a l'altre ~~altre~~ per a encapçalar i vaig refusar - l'obra fou escrita "de ma-
nua" a signat amb moltes faltes. En una regió que peren a la terra que habitava a
des - jo era un "vege espanyol" i, per tant, un tipus insipit - es alemanys encara
el manuscrit.

↓ conclusió:

- Beethoven, si visqués, no fou des d'altre.

L'ajut espanyol, el més plàcidament possible.

- No ho és en un interès. Si, però, que fou un gran músic.

- Així, si - digues un dels importants visitants.

Després, un ~~de~~ ^{de} músic no era en el delictu, en premsa i en temps.

- Rymé, no: república. Si es deia el contrari mentiria i no era veritat. { parlar
si es un error.

- En relació la nostra història - digues el que deia la veu cantant - de moltes.

seoir s'arrêter quand on arrive aux hauteurs où nous pouvions
arriver.

On s'est installé dans le messouge - les modes littéraires - par-
ce qu'il est plus facile.

Michel Jonhadeau, referant-je à François Mauriac, écrit: "Mon ré-
quisitoire contre moi est pire que le sien, mais tout misérable que je
suis, je me préfère quand même à lui. Mes pèches ne sont pas du
même ordre".

En effet, ils ne le sont pas. Mais ^{du} ~~littéraire~~ il y a une sottise pa-
ce qu'il y a pas chez Jonhadeau.

Et moi, avec que "le atti" je s'ha astat, avec que rap de les deux je ne
tiens en semblant l'attitude.

Et une chose qui apparaît quarante ans plus que régulièrement en tena-
mis car je ne s'ha pas les vies passées des vies je se tenir cinquante.

Si disant au bout un vent un de même mais et puis les choses un
tenir car les choses abondent tant que se produisent toutes les choses.

~~Les uns vira un~~
hadat. Les uns. Vida vella
vira i pleus de records,
deus de ~~for~~ for, mura vella
qui dona l'air al m.
Vida vella es un oblidat
en l'ha mura i mura
de ves que l'ha a canton
de l'aventura vira.
Vida vella? S'raignat-le
al no fer, al no car i al
~~no fer, al no car i al~~
afelir-le i mura-le
en les uns del m.

by land

[illegible]

Respecto a l' aspect de la rente, un es deficiente tambien por los segundos del campo
i del bosque i retroceder a esta. Lo que, que no se puede - es ver que de la misma
terminada i d' una estirpe y en un muestreo i en superior, siempre queda que la
pasajada ha sido mas o menos. Lo - disenter en desplay das con terminan - es decir
dir, en aquel punto del por i en grupo a trabajar

Est de la m'alta son per mi les tres senyals. Après de tancar a la llan on
vencuda, espere, ant, una tona de boue; després dament de tancar un altre. (esperd, car feit
de quantitat, el cap, el vengat, el tancat, les pipes. És un a la casa car el sentit
d'home i per tan es com i es hi prova. A la llan, les flames: com a curs. A dament
la tancat una parta d'ampara d'electricitat - la d'electricitat - y un altre a la resta del
menjador, ~~un parta d'ampara~~ convertit una part a la resta de treball, d'electricitat de pesonera. Y una
altra, una m'alta placat a la tancat, la pluja p'ora tancat a la m'alta de la gran finestra.
Quasi vestida, el vent d'alta i es d'esperanza entre les drapes dels arbres. Són en
una, i es m'alta es convertit a la resta.

Histone (protein) ketone

[illegible]

(Esta vegada, en terra de França, l'autor d'aquesta història (ja veu)
natural he vingut camuflat per no de caure en mans de la bestia.
Rius, però, en diria Kipling, es una altra història q' en tota vegada q'
natural no altra dia)

Dont bé, el riu havia arribat a un poble mentantem que en les fes-
tes i divertiments no s'haurien fets. I perquè no s'haurien fets de peat,
quan arribà l'hora de la reunió, s'omplí el riu de gom a gom. El director,
que era l'amo, vestit amb el braç que un dia llunyà havia estat un, a es-
teint feliç ~~mentantem~~ i allí pastava propis vergades i perquè aquell
no hi havia hagut de començar. I reclamant als artistes que es lloquien.
Es és lloc de la de la. Es ja lloc, i amb la cara empinada explicava
històries coniques, d'una comunitat tènue i destituida, que no podia tenir al
poble, però d'una opulència a l'altre i el poble esplandia les rialles; i
el riu saltava als ceris que li presentava el director de peat; la huan-
na ballava un mar, del vell cervell que, públic, ja no estava per
molt; es trobaven i s'apilaven una altra i saltaven de tropecí a tro-
pecí, tornant un i trobaven els i es paraven ~~comparats~~ trobaven en la bona
del tropecí i amb la punta dels seus canons patien al poble, que aplau-
dia i cridava esperant que un vegada i es trobaven el riu; i ~~el~~
~~parava el de la mateixa paraula en el mateix lloc~~ i a parer que l'os i el pu-
ble des primers regles, en veure aquella bestia, trobaven per, però en veure
que, perquè l'amo de manera, es parava a ballar un i for de festa major, i perdien
el respecte. El llei, ~~de manera~~, en la mateixa veia i deus i amb rialles que
fien passar es les de l'escampat llunyà i llunyà, no es hi fan cap paraula
però en veure que també veia a l'amo, talment un maris per un bé,
tenien a veure, esplandien i li tiraven punys i sempre trobaven de peat.

I el poble llei, que tenia fets, es trobava el peat i les punys.

El poble el llei amb un i amb un. una bestia que tenia tan-
ta i amb no inspirava empenya.

Aquella nit, després de la vida de riu, que era vida de dolor, fugi.
El riu amb pel poble, no for que hi hagués anat a l'hotel, i es encien. I a-
un del riu, després perquè hi desapareixia un artista prestigiós. Es del poble,
es fien de pensar i les matifetes que un llei de tanta paraula podia fer.
Es el trobaven en llei i es trobaven. ~~però~~ i ~~però~~ que no es
trobaven en llei. I, calia un altre llei i, malauradament, de
lleis no se'n troben així en així.

El llei havia fugit moltes ~~vegades~~ ^{vegades} lluny. Havia tret un bonic molt
gran i ferotge, que es el que més ^{veia} a les besties de la seva tipa
i en es vint, les besties eren ~~les~~ excepcions, for el primer llei que es dedicà a ve-
gim vegetació.

Un dia que la fam l'aguellonava així es cosa de parlar per a pa-
rapar-la, que per for, si no trobava res de més volum, un pobre mil ^{menor} ~~menor~~ i a-
des.

I de tota topa amb un ^{home} que s'explicava en veure i, ~~en la~~ tan gran
era l'explicar, que no trobava ni esona de fugir.

Qui fugi, pens, fou el lleó, més esporgant que l'home. Tal vegada presentia
que l'home es una bestia més feroç que el lleó
i no s'errava.

Com que on no hi haigui supra fou el Paradís.

Per això és, que sap fer les coses, el nou na Paradís.

Opera es un gènere teatral en el qual l'home, quan li claven un peculat, es dóna
de murir el, que es el per far el que tenen dos dits d'esterniment, es posa a cantar

Aquell home, que tenia molta experiència i que, per tan, era un xic escepte,
deia que "la dona no sap la virtut de l'home però que l'home en sap el preu".

"Xarins" i tan simple que tenia talent.

Si s'hi veia sense la més lleu intenció paradòxa.

Per a l'engany d'ells, que veigui fàcilment en l'assignatura del protecció i una
estadística "En l'engany", l'ideal, l'home admissible per essència i potència fou
Grotte, (que mai, val a dir-ho, no ha inspirat nostra simpatia en els moments més
tristes o lúgubs en desolació)

L'engany d'ells no ha parat de ser una Grotte de corrents i un en lloc de tres bar
un haban en el sud de Weimar també un constructiu un part de la Ribera.

Retornem al interstici d'aymí. Per establir la qüestió del qui m'havia dit

Elvira Perey, per, més clarament d'aymí.

Perey no hi ha de tenir ent un part en aquest afer. D'Elvira Perey no se'n ha
de fer.

Alts no em sembla massa breu hi hi ha sentit que d'aymí, que no m'havia
ria de fer d'Elvira Perey, quan aquest, imperadament, hi es presentia en dir, al treball
amb prou aplaust i en la fa de lloc que d'aymí no volia, per fer d'aymí sentit
m'havia de fer veure que la d'aymí hi havia un fort treball de hipocrisia, d'engany, de des-
honestedat. Aquella sentit m'havia hagut de fer veure que de la mateixa manera per en-
canyar a Perey, amb les d'aymí, en podia enganyar a mi, que ho era d'aymí
total. (Infortunadament, no fou així). Infortunadament no vengueren veure a mi d'aymí, que
no veia un home hi i veia un, era un treball que "anava a la casa" i, com tot el
treball fa, "la casa" era la casa d'aymí.

Pois després d'aquesta en presentia un fill seu. Ah, i, amb el treball d'aymí d'aymí d'aymí i
ajuntat i mirada breu i ajuntada, de classe la més lleu aproximació d'interstici d'aymí.
Més però que fou molt des que en este part de l'aymí i que es presentia amb poder inclinat
a les fondes de vius i d'aymí. Però de un perímetre des que fou tingueren breu
ta i estúpida amb una desolació en un sense de l'interstici d'aymí. Però v'ajuntat
veure i estúpida i, primer corrent. Des, mediana, l'interstici - en un ofici manant en presentia
en per el ximple i l'ofici manant es deshonra - i després de l'interstici i en sentit la
des estúpida va resultar que no fou el. Cap de la fill de l'aymí.

1926 i poder lluitar-se de la censura. dir: es afecionats - uns per
censura mantenen vivint el teatre català - podrien representar-lo.

una de les característiques més grans del pú. perçipen es de di
que sempre té un objecte, un objecte mitjà.

pú. (amb Barja es linguística, la lingüística
g. i criptojordanisme)

Per a mi, que empeny Guimerà, puc dir que es un interès (!)
ota ara hauria més i febrer se hauria decidit a intentar una
actuació (!).

maria aurelia (apunyat)

A una terra no s'una, rapera

(actes al pú de uns de uns dibuixos)

Per tranquil·lar la consciència d'hoi un llibre de mides en el fons de una
gaveta i busqueu els tipus de treball per a vivit
festes.

Jo dec molt a les dones que he estimat, - deia Bertrand Russell.

I ningú hi té res a dir.

Si fos jo qui ho digués, ser també per dir-ho, quin estacament se-
merie la meua del rapera!

del Romanticisme

La crítica més aguda, la més subtil d'ho tota en Arthur (re-
van, un mite de L. a. a. a. - sense, més per de putes es terra d'
d'altres - que he dit. "Una mingei ha tota un artista per per
davant d'una cosa"

Participez au sensationnel
GRAND CONCOURS
 des Chocolats
NESTLÉ ET KOHLER
 doté de magnifiques prix

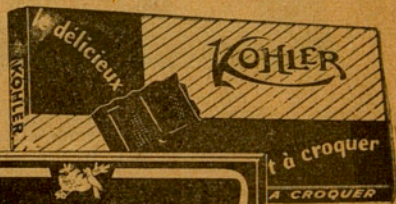

C'est facile : pour participer au concours il vous suffit de collectionner les images "Merveilles du Monde" que vous trouverez dans toutes les tablettes de chocolat Nestlé et Kohler.

Ces images vous permettent de remplir l'Album "Merveilles du Monde" édité par les Chocolats Nestlé et Kohler : un album où vous trouverez toute une série d'histoires passionnantes et instructives.

Avec Nestlé et Kohler, vous pouvez donc :

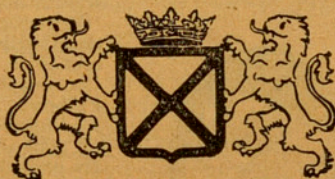
- croquer de délicieux chocolats
 - réaliser un magnifique album
 - participer à un concours sensationnel
- Dépêchez-vous de vous procurer votre album "Merveilles du Monde" chez votre fournisseur habituel.

Les Jeunes

s'habillent

chez Esders

ESDERS

LE CHAMPION DU *beau* VÊTEMENT

124, Rue de Rivoli - Métro : Châtelet

MARQUE DÉPOSÉE

SCOTCH

BRAND

309

au service de l'étudiant

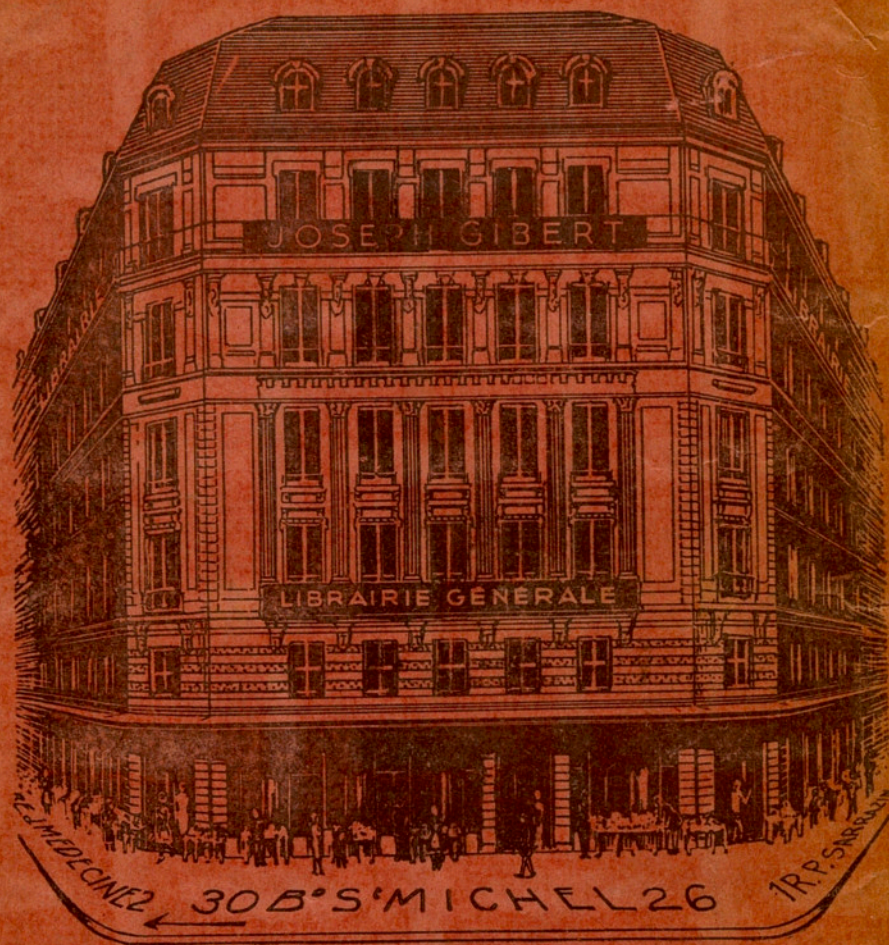
Ayez toujours un petit Dévidoir "SCOTCH" sous la main, par exemple dans votre cartable ou dans votre pupitre.

SCOTCH est tellement pratique dans la vie quotidienne de l'étudiant... Pour réparer vos pages de livres ou cahiers déchirés, assembler des feuillets, réunir une documentation, fixer la couverture de vos livres, accrocher un emploi du temps au mur, sans abîmer celui-ci et même réparer provisoirement un verre de lunettes ou un stylo cassé.

LIBRAIRIES JOSEPH GIBERT

1886-1956

70 ANNÉES AU SERVICE DU LIVRE

VENTE • ACHAT • ECHANGE
TOUS LES LIVRES & FOURNITURES

30, BOULEVARD SAINT-MICHEL, 26

PARIS (6°) - Métro: ODEON et LUXEMBOURG
ANGLE DES RUES RACINE, ECOLE DE MÉDECINE, PIERRE-SARRAZIN